

Horváth Péter

HAB

- vérbohózat négy sikolyban -

SZEMÉLYEK

Margó - harminc éves, szemüveges
Emil - negyvenes, vasúti jegyvizsgáló
Selyem - inkább ötven, szintén szemüveges
Mici - postás, negyvenöt felett
Tünde - tizennyolc éves, árva
Viki - tizenhét éves, árva

TÖRTÉNIK ma, Budapesten, a Conti utca sarkán, lerobbant, régi bérház gangján és egy félemeleti négy szoba hallos, nagy, zezugos lakásban - ha ugyan igaz...

Kiadó és előadási jogok: H.M.H. STÚDIÓ BT. Bp. 1193 Táncsics u. 4.

ELSŐ SIKOLY

1. jelenet

(A lányok szobájában. Nem is önálló lakrész ez, az előszoba vége van helyel-közzel leválasztva. Egyszerű berendezés. Emeletes ágy, asztal négy székkal. Viki vacsorához terít, Tünde az előszoba komódban kutat. Kánonban énekelnek.)

TÜNDE, VIKI Szél fut a nádason, habzik a tó, benne a békáknak fürdeni jó! Kvak, kvak! Kvak, kvak!

MARGÓ *(kintről)* Viki, szalvétát is tegyél!

VIKI Igen, mami! *(énekel)* Szél fut a nádason, habzik a tó, benne a békáknak fürdeni...

TÜNDE Ezt nézd meg, anyám! *(konyakosüveget talál, beleiszik)* Ennek konyakja van!

MARGÓ *(jön a hall felől, tálcán ásványvizet, három poharat hoz. Tündéhez)* Te meg mit keresel ott, fiam?

TÜNDE *(visszateszi az üveget)* Csak a szalvétát, mami.

MARGÓ *(kihúzza az asztalfiókot, papírszalvétát vesz elő)* Nálam mindennek megvan a maga helye. Ez az egyik legfontosabb dolog, fiam, hogy rend legyen.

VIKI Meg a zene. Igaz, mami? Ami örömet ad az életbe'. *(Tündével, énekel)* Szó, lá, ti, dó, ti, dó, re, dó, re, mi, fá, mi, re, mi, re, dó, re, dó, ti, dó...

MARGÓ Nem sokat fejlődtetek.

TÜNDE *(kihúzza magát)* Én már tökre ki vagyok fejlődve.

MARGÓ Hogy beszélsz már megint, Tünde?

VIKI Én hiába mondom neki!

TÜNDE *(Vikinek)* Anyád.

MARGÓ Itt nem anyázunk. Ha rendesen viselkedtek, holnap magammal viszlek a templomba.

VIKI Muszáj?

MARGÓ *(Tündének)* A test nem minden, fiam. A test az semmi!

TÜNDE Te csak tudod.

MARGÓ Nekem se voltak szüleim, én is úgy nőttem fel, ahogyan ti, árván! De engem senki nem hozott ki az intézetből, hétvégére! Mindent magamnak kellett! Ha nem találom meg szegény Irma nénit...

VIKI Isten nyugosztalja...

- MARGÓ ... Isten nyugosztalja, talán elzüllok, mint azok a szerencsétlen sarki lányok, akik egy tányér meleg levesért...
- TÜNDE Hol van már a meleg leves! Ma már egy kis furulyáért is öt kilót kérnek a téren a csajok.
- MARGÓ *(feddően)* Tünde!
- VIKI Az aztán az örömeze!
- MARGÓ Egy olyan nő, fiam, ha elmúlik harminc éves, kívülből kiég! Lehet, hogy lesz villája, nercbundája, de egyedül marad, mint az ujjam! Soha nem lehet gyereke. És kinek kell úgy?
- TÜNDE Mér', te így kinek kellesz?
- MARGÓ Nagyon nagy pofon lesz!
- VIKI Talán valamelyik szobaúrnak?
- MARGÓ *(befejezi a terítést)* Nekem szerencsém volt, megtaláltam a drága jó Irma nénit, Isten nyugosztalja. Nagybeteg volt, kisnyugdíjas, azt hittem, nem éri meg a tavaszt, de hála a jó Istennek, még tíz évig ápolhattam ezek között a falak között. Nem volt egy szabad óráim, mit egy óráim, egy percem se! Egy fiatal lány! Főzni, mosni, ágytálazni! Közben meg a munka, a tanulás! De Isten erőt adott, és kibírtam! Harminchat éves vagyok. Két szobám ki van adva, mindenem megvan, amit manapság egy magányos nő elérhet. De tudom, hogy tartozom vele. Igen! Nekem az nem passzió, hogy kihozlak az intézetből! Ez szolgálat! Kötelesség! És jó nekem. Igenis, jó! Ha majd jobban megismertük egymást, örökbe fogadlak, ahogy megígértem. És attól fogva mindig együtt leszünk, mint egy igazi csonka család.
- VIKI *(zajt hall kintről)* Megjöttek a szobaurak!
- MARGÓ Hányszor mondtam, hogy a villát a baloldalra tesszük!
- VIKI Miért nem mutatsz be nekik, mami?
- MARGÓ Majd ha itt lesz az ideje.
- VIKI Melyik jött meg? Az Emil vagy a Robi?
- MARGÓ Nem Robi! Főleg nem neked, fiam. Selyem Róbertnek hívják. Özvegyember.
- VIKI A kalauz?
- TÜNDE A kalauz az Emil. A Selyem a kirúgott női szabó, aki a temetőbe jár zingelni.

MARGÓ Nem rúgták ki. Megszűnt a munkahelye. És nem zingel, hanem dalol!

TÜNDE Nagy különbség!

MARGÓ Rakjátok szét a poharat. Megyek, megnézem az ételt.
(*Kimegy.*)

2. jelenet

Selyem most érkezett, sötétben vetkezik az előszobában, kabátját felakasztja a fogasra, leveti a kalucsniját. Margó villanyt gyújt, ráköszön.

MARGÓ Jó estét, Robi.

SELYEM Huhh, mennyire megijesztett!

MARGÓ Miért nem gyújtott villanyt?

SELYEM Tudom én, hogy az is költség. Meg aztán így is úgy is rosszul látok.

MARGÓ Jól csak a szívével lát az ember, Róbert.

SELYEM Hogy magácska megint milyen csinos!

MARGÓ Hogy ment?

SELYEM Nem túl jól, tetszik tudni, kicsit meghültem az éjjel. Erős volt a huzat.

MARGÓ Hiszen a múlt héten adtam egy ablakpárnát.

SELYEM Igen, de az a helyzet...Tetszik tudni, a Vezér Bubi, a hőstenorunk, aki pénteken is itt járt, nálam rendelt egy új fellépő zakót, és nem volt a válltöméshez elég anyag, így aztán muszáj voltam kibelezni...

MARGÓ Maga nagyon ügyes kezű ember, Robi.

SELYEM Még a héten visszatömöm!(*Kabátja zsebéből csokor krizantémot rángat elő.*) Ezt magácskának hoztam.

MARGÓ Istenem, egy vagyonba kerülhetett.

SELYEM Ugyan, ezt én grátisz kapom.

MARGÓ Vízbe teszem. (*A hall egyik sarkában kisasztalkán virágváza. Kiszalad vele a konyha felé, onnan szól vissza.*) Kér vacsorát?

SELYEM (*Sebtében kölnizkedik.*) Nem, nem, holnap három műsort is adunk, és ha fellépés előtti napon bármit eszem, másnap min-dig bánthanak a szelek.

MARGÓ (*jön a virággal.*) Zöldséges csirkét sütöttem.

SELYEM Isten őrizz! A művészet a számomra egy szent valami. Hát még a mi profilunk, ugye, meg tetszik érteni. Inkább főznék egy hársfateát a gázon, ha szabadna.

MARGÓ A tea ott van a konyhapolcon, a méz meg a stelázsi tetején.

SELYEM Szegény jó Gittám volt ilyen rendszerető, mint magácska, kedves Margó. Nála is mindennek megvolt a maga helye. Mióta elhalt szegény, még a gyűszűmet se lelem sehol.

MARGÓ *(gyűszűt ad neki.)* Tessék.

SELYEM Nézd csak! Hiszen ez nem az enyém! Ez egy originál, príma gyűszű!

MARGÓ Próbálja fel.

SELYEM Igazán nem kellett volna.

MARGÓ Nem szűk?

SELYEM Volt idő, amikor, hajaj...! Most passzentos.

MARGÓ Nagyon jól áll.

SELYEM Hiába, minden kopik ezen a földön, csak a szív nem. Csak az érzés, tetszik tudni. Áll az ember a sírgödör előtt, fojtogatják a könnyek. A Vezér Bubi beint, és akkor én mindent beleadok.

MARGÓ Szívesen meghallgatnám.

SELYEM Ha holnapra elmúlik ez a kis hülés, és megint a hangomnál leszek, esetleg, nem is tudom, a Farkasréten kezdünk, reggel nyolckor.

MARGÓ Holnap sajnos nem alkalmas. A rác templomban énekelünk a kórossal Händelt és Palesztrinát.

SELYEM Az már igen! Főleg az a Palesztína. Ha csak rá gondolok, kicsordul a szívem.

MARGÓ Mondja csak, Robi.

SELYEM Gondoltam, délután átkopogok magácskához, kimegyünk a Hűvösvölgybe és ott, a természet ölén, a tavaszban...

MARGÓ Igen...?!

SELYEM Ahogy Petrarca írja: mio molte gráció uno, mio szále párcia puro...

MARGÓ Tudja mit? Délután már szabad leszek. Kopogjon át.

SELYEM Hát igent mond? Remélhetek?

MARGÓ Remélni mindig lehet. Most menjen szépen, kúrálja magát. Én majd felteszem a teát.

SELYEM És ha szólna a kalauznak, hogy ne gyújtson rá a lakásban.

MARGÓ Hiszen két hete nem dohányzik!

SELYEM Nappal, lehet, hogy nem! De éjjel, kérem, direkt az ajtó alatt fújja be a füstöt, hogy muszáj legyen szellőztetnem és meghűljek!

MARGÓ Ugyan, Robi...

SELYEM Magácska nem ismeri úgy az embereket, mint én, drága Margó! Nekem elég valakire csak ránézni, hogy mindent tudjak. És nem csak a méreteit!

MARGÓ Jól van. Majd beszélek vele.

SELYEM Köszönöm a gyűszűt. Ma éjjel ebben alszom.

MARGÓ Én meg a szép virágot, Robi.

3. jelenet

(Tünde újfent a komódban kutat, Viki a kulcslyukon lesi a női szabót)

TÜNDE *(újabb üveget talál)* Ezt kapd ki, anyám!

VIKI Még egy konyak?

TÜNDE *(belekortyol, átadja az üveget)* Hitted volna?

VIKI *(iszik)* Ha a kóterban elmeséljük, senki nem fogja beszopni.

TÜNDE Hé, hagyj nekem is! Szárazon nem bírom ki ezt a spinét.
(iszik)

VIKI Ha megtaláljuk a dohányát, hajnalban tényleg lefalcolunk?

TÜNDE Naná, anyám! Dolcse vita! Három nap a Balatonon!

VIKI És ha elmarnak a zsaruk?

TÜNDE Én nem megyek szüzen vissza.

MARGÓ *(a konyha felől közeledik)* Tegyetek valamit az asztalra!

TÜNDE *(visszateszi az üveget a komódba, énekel)* Szél fut a nádason, habzik a tó....

MARGÓ *(jénai tállal érkezik, szinte szalad)* Mit babrálsz már megint a sublótban?

TÜNDE *(alátétet talál)* Te mondtad, hogy az asztalra valamit...

MARGÓ *(Tündének)* Mozogj, mintha élnél, fiam! Ez tűzforró!

TÜNDE *(az alátétet az asztalra teszi)* Megint csirke?

MARGÓ A csirke az egyetlen olyan húsétel, ami nem fekszi meg a gyomrot. Fellépés előtti napon különben se volna szabad semmit enni.

TÜNDE Mi nem lépünk fel, csak te.
MARGÓ És a Róbert bácsi.
VIKI Ja. A temetőben.
MARGÓ Az mindegy, fiam. A fő, hogy igaza van.
TÜNDE Ő mondta ezt a hülyeséget? Hogy ne egyél?
MARGÓ Ő sose mond hülyeséget. Nagyon művelt ember. Tud
olaszul is. *(Helyet foglal az asztalnál.)* Édes Jézus, légy
vendégünk, áldd meg, amit adtál nekünk...
VIKI, TÜNDE Kámmen. *(Némán esznek. Odakint megdöndül a kapu.)*
MARGÓ *(felugrik)* Hozom a sót. *(kisiet)*

4. jelenet

*(Margó benyit Emil szobájába. A lépcsőházra néző nagy ablakon
beszűrődik némi fény a gangról. Az ablak alatt franciaágy, csergével
letakarva. A földön szőnyeg, rajta írógép, papírlapok, NDK szobaevező,
rajta virágváza, benne szalmavirág. Margó az ágyra térdel, kinéz az
ablakon. A gangon feltűnik Emil. Újságpapírba csomagolt üveg van nála.
Beleiszik. A postás Mici kint ül a hokedlijén, zöldbabot hüvelyez egy
vájlingba.)*

MICI Jóestét, Vendel úr! Hogyhogy ilyen korán? Csak nem
kisiklott magával a vonat?
EMIL Az életem siklott ki, Mici, de totálisan. Megjövök a
hathu-szassal, szól az Ernő, számoljak le. Most mondja
meg! Nekem, a legjobb menettérti kalauznak! És éppen
most, amikor kezdtem volna beleszokni. Kezdhettek
megint előlről mindent.
MICI A Big papa majd kisegíti.
EMIL Az istenit, ne üvöltsön! Nem kell, hogy az egész ház
tudja!
Különben is mit jön ezzel? Nyolcvan éves. Ötször
nősült! Bármikor fölfordulhat!
MICI Miért nem kéri meg a kezét?
EMIL Kinek?
MICI Az mindent megoldana. Örökbe fogadná a lányokat...
EMIL Milyen lányokat?
MICI Nem szégyen az, ha valaki kurva volt!
EMIL Ki volt kurva?!
MICI Jaj, ne tettesse már magát, Vendel úr! A vér nem válik
vízzé, én csak annyit mondok.

EMIL Miféle vér?
MICI Ide hordta a palikat, még megvolt a mosókonyha! Most bezzeg templomba jár énekelni.

EMIL Csak nem a Margóról beszél?
MICI Mit gondol, miért veszi ki azt a két kurvát az árvaházból?
Szobáztatni fogja őket.

EMIL Maga megint ivott.
MICI Sajnos nem eleget. *(Emil megkínálja, iszik)* Írjon egy színdarabot nekem, Emil.

EMIL Megint kezdi?
MICI Mi az egy ilyen nagy tehetségnek? Fejből tudom minden sorát. "Az éjféli gyors megtorpant a sínen, a kalauz leugrott a nyílt pályára, s a lidérces alkonyatban rázuhant a sorsának keserű magánya."

EMIL Én ezt csak úgy passzióból, a levelek mellett. Csak hogy formában tartsam magam.
MICI Ez a maga baja, bassza meg, Emilke, hogy tunya! Egy férfinak akarni kell!

EMIL Mi a bánatot akarjak?
MICI Írjon egy színdarabot nekem, Emil, egy jó kis vígjátékot, amin sírhatnak a népek!

EMIL Jól van, elég! Ne igyon annyit! *(visszaveszi az üveget)*
MICI Csak egy ilyen kis szerepet, Emil! Esküszöm, hogy kiragyognék! Maga is sínre kerül.

EMIL Persze, aztán rajtam jön a vonat. *(tovább indul.)*
MICI *(utána szól)* Szakadjon már el a vasúttól, fiam! Magában van fantázia! Ha mégis megkérné a kezét, nyugodtan mondjon fel ám a Selyemnek! Én majd befogadom. Olyan illatos egy férfiember...

5. jelenet

(Margó kiosonna Emil szobájából, de a sötét hallban Selyem jön a konyha felől, kezében teli teáscsésze. Lassan, pipiskedve lépdél, nehogy kilögybölje az italt. Margó visszahúzódik Emil szobájába. Nyílik a bejárati ajtó.)

EMIL *(belép)*
SELYEM Jó estét, kalauz úr.

EMIL *(villanyt nyújt)* A frászt hozza itt az emberre. Miért nem gyújt villanyt, Belfegor?

SELYEM Megint ez az agresszív hang? Csak nem a rossz lelkiismeret teszi?

EMIL Nem én lopom a teát.

SELYEM Nem loptam. Ő főzte, nekem.

EMIL Ezt ismerjük, hullarabló. Nekem hiába zingel, én nem nyalom be. Maga kriptakommunista.

SELYEM Ugyan kérem. Három gomblyukazó asszony, két endliző és egy berakónő - ez volt a csúcs alapszervem. Különben is. Ami volt, volt. Sajnos el kell felejteni.

EMIL Tegnap éjjel megint varrt. Pedig ez nem szabóműhely.

SELYEM Maga meg az írógépet verte.

EMIL Az én lakrészemben azt verem, amit akarok.

SELYEM *(náthásan kuncog)* Nem sokáig! Itt tudniillik aprócska változások lesznek. Úgy néz ki, hogy megnősülök.

EMIL Ide nem hozhat nőt. Azt a Margó nem engedi.

SELYEM Csakhogy én őt veszem el, maga csacsi.

EMIL A Margót - maga?

SELYEM Bizony, fiam. Úgyhogy magának annyi. Többet itt nem fog dohányozni. Írhat majd a nagyapjának újabb szívhez szóló leveleket...

EMIL Maga háromperhármas volt?

SELYEM Hiába vádaskodik! Maga, fiam, röpül innen! Mehet valami menhelyre hunyni! Ezen a Big papa se tud segíteni!

EMIL Nézze, Selyem, beszéljük meg...

SELYEM Sajnos nem érek rá. Kúrálnom kell magam. Az éjjel meghültem maga miatt. Tizenöt szálát szívott el! Megszámoltam a csikketek! De holnap a Margóval kimegyek a Hűvösvölgybe, kimondjuk a boldogító igent, és akkor maga lapátra kerül, gyerekem. *(dúdolva megy a szobájába)* Keresztények, sírjatok...

EMIL *(Bemegy a szobájába)*

6. jelenet

EMIL *(villanyt gyújt, megpillantja Margót, aki éppen kitarja az ablakot)* Maga meg mit keres itt?

MARGÓ Kiszellőztettem a füstöt.

EMIL Két hete nem dohányozom.

MARGÓ Miért akar becsapni engem, Emil?
 EMIL Én kinyírom azt a nyálas selyemhernyót!
 MARGÓ Róbert úr egy muzikális, finom ember.
 EMIL Kinyírta a fél világot, most meg képes a temetésükön zingelni.

MARGÓ Nyolc éve, hogy megözvegyült, azóta jár a sírkertbe.
 EMIL És az anyja égő házban szülte. Ezek örökké hazudnak. Ha kérdeznek, akkor is résen kell lenni.

MARGÓ Itt akkor se dohányozhat. A dohányzás káros az egészségre.
 EMIL Kit érdekel az egészség? Nekem így is térdig ér a tenger.

MARGÓ Maga könnyen beszél. Ha valami baj történik, elég egy levél annak a bizonyos Big papának...
 EMIL Én megölöm azt a rohadt vamzert...
 MARGÓ Megmondom őszintén, csalódtam magában, Emil.
 EMIL Nézze, Margó, az a helyzet...
 MARGÓ *(várakozásteli)* Igen?
 EMIL Kis Jozsónak hívták.
 MARGÓ Kit?
 EMIL A nagyapámat. Ötvenhatban vándorolt ki. Végiglejmolta a fél világot, míg kikötött a kenguruknál. Most Big Billnek hívják.

MARGÓ Mondja csak, nem érdekes. Beszéljen hozzám, Emil!
 EMIL Oltári mázlija volt. Két év alatt szerzett két aranybányát, kengurut tenyésztett nagyban... Minden bejött neki. Én még kölyök voltam, amikor kiment. Állítólag rá ütöttem. Legalábbis anyám szerint. Mikor meghalt, azt mondta: a nagyapám fia vagyok.

MARGÓ A legjobb családban is előfordul.
 EMIL Nem úgy! Hanem a természetem. De nem igaz! Nekem semmiben nem volt szerencsém. Hát nézzen rám!

MARGÓ Nem a kulcsín számít, Emil.
 EMIL Tizennyolc éves koromig apanázst küldött a nagynénémnek, aki nevelt. Abból éltünk. Aztán, ahogy nagykorú lettem, slussz, egy vasat se tovább. "Állj a magad lábára, Slemil!" Mit mondjak, nem sikerült.

MARGÓ Tudom, hogy lúdtalpa van.
 EMIL Nem voltam úttörő se. A Kiszből kirúgott a titkár, mert a kultúrost meg akartam dugni. Feljöttem a fővárosba,

buszsofőrnek, de az a rohadt busz kirázta belőlem a lelket. Na, akkor megírtam neki, hogy megnősülök.

MARGÓ
EMIL
Maga már nős?!
Egy frászt! Csak azt írtam a Big papának. Mégis egy családi esemény, hátha megpendít benne valamit.
Nincsen semmink, írtam neki, a nejem nemesi vér, a családját kifosztották az olyan levitézlett kriptakommunisták, mint ez az ájtatos vamzer is. Big papa válasz helyett kétszáz ausztrál dollárt küldött. Hát csoda, ha nem tudtam ellenállni? Azóta már két lányom van, akkorák, mint az a kettő, akiket maga szokott idehozni. Rengeteg pénzbe kerülnek. Ezt írom neki. Ő meg havonta a küldi a dohányt. Nem hiszem, hogy ez rosszabb, mint temetéseken zingelni.

MARGÓ
Mindenki életében van egy-két sötétebb folt, Emil.
Attól még hűséges társa lehetünk egy olyan valakinek, aki képes a másikat lelkileg megérteni.

EMIL
Maga megért engem?

MARGÓ
EMIL
MARGÓ
EMIL
MARGÓ
EMIL
MARGÓ
EMIL
Maga is elmúlt már negyven éves, Emil.
Na és?! Ami hátravan még, az csak most kezdődik!
Ideje lehiggadni, megnyugodni...
Ezért megy feleségül a vamzerhez?
Még nem mondtam neki igent. Még várok valamire.
Én már nem várok semmire. A vasúttól is ki lettem rúgva.

MARGÓ
EMIL
Ez itt nem a vasút, Emil.
Ugyan már! Olyan ez az egész, mint egy részeg éjszakai személy. Az ember félálomban felszáll, azt hiszi, Szegedre megy, aztán kiköt Nyíregyházán.
Nyíregyházán is kisüthet a nap, Emil.
De nem este fél kilenckor.

MARGÓ
EMIL
MARGÓ
EMIL
MARGÓ
Jó éjszakát.
Magának is.
(Átmegy a lányokhoz.)

6. jelenet

VIKI
MARGÓ
EMIL
A sóbányában voltál, mami?
Nincs itthon só. De nem is baj. Ami van, annak kell tudni örülni.
(odaát zörög, nyikorog)

TÜNDE Ez meg mit nyikorog?
MARGÓ Nem nyikorog. Evez.
VIKI Mit csinál?
MARGÓ Minden este felevez Nagymarosig, onnan szépen visszacsorog, közben gondolkodik, azután ír.
TÜNDE Mit ír?
MARGÓ Az úti jelentéseit.
VIKI Honnan tudod?
MARGÓ Nem beszélünk tele szájjal.
TÜNDE Mit tud egy kalauz jelenteni? Hogy hol állt meg a vonat?
MARGÓ A kis dolgok néha fontosabbak az életben, fiam, mint a nagyok.
VIKI Biztos vannak kalandjai. Olvastam a Kiskegyedben, hogy aki nem dugott még vasuti retyóban, az nem tudja, mi az élet.
MARGÓ A könyöködöt tartsd a tested mellett. És ne hadonássz a villával.
VIKI Smároltatok?
MARGÓ Tessék?!
TÜNDE Láttuk, hogy bent voltál nála.
MARGÓ Ki kellett szellőztetni.
TÜNDE Ti ezt így mondjátok? *(nyújtózkodik)* Én is úgy szellőznék már egyet...
MARGÓ Na jó. Ha megettétek, nyomás fogat mosni. Lábujjhegyen!
VIKI Igen, mami. *(halkan énekel Tündével kifelé menet)* Szél fut a nádason, habzik a tó, benne a békáknak fürdeni jó! Kvak, kvak! Kvak, kvak! *(kimennek)*
MARGÓ *(leszedi az asztalt, gondol egyet, előbb Selyemhez les át a kulcslyukon, azután Emilt nézi)* Istenem, csak tudnék választani. *(kiviszi a piszkos edényt)*

7. jelenet

(Emil vadul evez a szobaevezőjén, aztán felugrik, rágyújt, gépel pár sort. Kihúzza a lapot a gépből, az ablakhoz megy. Fülel, aztán halkan füttyent Micinek.)

MICI Nekem füttyöl?
EMIL Jöjjön, mutatok valamit.

MICI Mi van, máris megkérte a kezét? *(jön)*
 EMIL Ja. A Selyem.
 MICI Hiszen akkor magát kirakják innen, fiam! Mit ígért neki?
 EMIL Mit ígértem volna?
 MICI Ne adja nekem a maflát. Ilyenkor ígérni kell, ami eszébe jut! Meg kell szédíteni!
 EMIL Minek szédítettem volna?
 MICI Hogyhogy minek? Először is, mert maga jobban tetszik neki.
 EMIL A Selyemnek?
 MICI A Margónak, maga pancser.
 EMIL Ezt meg honnan a bánatból veszi?
 MICI Van még abban az üvegben? Lökje ide! *(felül az ablakpárkányra, Emil újabb üveget bont, odaadja neki, Mici iszik)* Na, ficsúrka. Hallgasson az öregebbre. Maga még ma éjjel bemegy hozzá, előveszi, amit ilyenkor elő kell venni.
 EMIL Dehogy veszem!
 MICI Csak nem múltja zavarja magát?
 EMIL Nincs nekem múltam, Mici.
 MICI Jövője se lesz, ha ilyen mafla! Én a Margó múltjáról beszélek.
 EMIL Az nem zavar. Legalább van gyakorlata.
 MICI Hát akkor mi?
 EMIL A szemüvege.
 MICI Jaj, milyen egy lüke pasas. A szemüveget le kell venni. Durr egy pofon, már nincs is ott. Az ilyen nőkhöz kemény kéz kell.
 EMIL Mondom, hogy nem tetszik nekem.
 MICI Azt maga nem tudhatja. Olyan ez, mint a kék madár.
 EMIL Milyen madár? Itt csupa szaros gerlék laknak.
 MICI Hogy maga milyen műveletlen! A kék madár az egy színbole-um. Egy színmű a boldogságról, ami itt van, csak nem veszi észre.
 EMIL Mit kéne észrevennem?
 MICI Nem a szobában kell evezni, fiam, hanem a tengeren! Hova megy, ha kirakják innen? Így meg lenne egy príme, négyszobás főbérlete, felesége, két ivarérett lánya, úgy élhetne, mint egy strici.

EMIL Nekem valami más jutott az eszembe. Még a Lupa szigetnél se jártam, amikor beütött. Ezt nézze meg!

MICI Újabb levél az öregnek?

EMIL Hab.

MICI Mi?

EMIL Vérbohózat több sikolyban.

MICI Ugyan, menjen a jájembe.

EMIL Maga adta az ötletet! Az életünkről írom. Vér és kacaj. Bombasiker. Magának is lesz szerepe.

MICI Dalos?

EMIL Egy frászt. Dalosnak épp elég a Margó meg a Selyem. Buzinak írom meg benne.

MICI Maga semmit nem ért az életből, fiam. Vérbohózat, buzi szabó, ezek nagyon lapos dolgok. Én mi lennék a darabban?

EMIL Maga lesz a színbóleum. Postás, aki nem hoz semmit.

MICI Az volt már, Emil. A Dzsesszika Lancs játszott. Nekem egy dögös macát írjon. Egy olyan dizőzt, ami jól áll nekem. Egy feketét, mint a Tina Turner.

EMIL Nem lehet a valóságtól annyira elszakadni.

MICI Maga nem tudja, mire vagyok képes. Olyan tangót járnék a Selyemmel, berogyna az Operaház.

EMIL Szóval azért kavarr itt ennyire. A Selyem miatt!

MICI Kinek a pap, kinek a paplan, Emilke.

EMIL Ez még egy paplannál is rosszabb. Alacsony és alamuszi.

MICI Kis ember nagy bottal jár. Alamuszi macska nagyot ugrik.

EMIL Azt várhatja. Nem tud ez már ugrani.

MICI Fog még maga csodálkozni! Az élet csupa meglepetés, Emil!

EMIL Menjen, feküdjön le.

MICI Nem bírok ilyenkor aludni. Telihold van. Ülök a gangon, és nézem. Úgy bizseregtek. Azt mondják, a nőiség jelképe.

EMIL Látja, ez jó, ezt beleírom az első sikolyba.

8. jelenet

(A két lány már az ágyban fekszik, Tünde alul, Viki fölül. Mindkettőnek lelóg az ágy végén a lába.)

MARGÓ Nem muszáj imádkozni, de elalvás előtt tessék átgondolni az egész napot. Hogy mi volt jó, mit tettünk helytelenül.

VIKI Igen, mami.

MARGÓ Nem csak a fogat kell megmosni, a lelket is fel kell készíteni. Számot vetni önmagunkkal, hogy reggel friss erővel, tisztán indulhassunk a napnak. *(megpusztilja a lányokat)* Jó éjszakát. Szép álmokat.

TÜNDE Neked is, mami.

MARGÓ *(leoltja a villanyt, kimegy)*

VIKI Tünde!

TÜNDE Na?

VIKI Neked mi volt jó?

TÜNDE A konyak.

VIKI Nálad van?

TÜNDE Ja. De a pénzt nem találtam. Biztos a táskájában tartja. *(fölkel, felkapaszkodik Tünde ágyának szélére, isznak)*

VIKI Mit gondolsz, ő is szűz még?

TÜNDE Raboljuk ki.

VIKI Eszednél vagy?

TÜNDE Bemegyünk a táskájáért, aztán benézünk a kalauzhoz, hátha van szabadjegye.

VIKI Csak ne énekelne. Nem bírom, amikor szolmizálni tanít.

TÜNDE A tököm tele van vele. *(öltözni kezdenek)*

9. jelenet

(Selyem csikos frottír köpenyben, fekete lakkpapucsban egy földig érő, fehér menyasszonyi ruhát fércel a próbababán. Foga között gombostűk. Dúdol.)

SELYEM A keresztfához megyek, mert máshol nem lelhetek nyugodalmat lelkemnek...

MARGÓ *(bekopog a saját szobája felőli ajtón)* Robi!

SELYEM Egy pillanat! *(Kibújik a köntösből, leteríti vele a próbababát. Ágyba bújjik, kis könyvet vesz kézbe.)* Szabad!

MARGÓ *(bejön)* Elnézést, de a fényből láttam, hogy fent van még. Bejöhetek?

SELYEM Nem tudom, hogy ildomos-e, így, ágyban fogadnom magát, mielőtt még...

MARGÓ De hiszen gyengélkedik!

SELYEM Én ezekben a dolgokban egy kicsit régimódi vagyok.

MARGÓ Csak azt akartam megkérdezni, ízlett-e a tea. Hogy elég volt-e a méz benne?

SELYEM Kapar még, de már sokkal jobb.

MARGÓ Mi jót olvas?

SELYEM *(pirul)* Ó, szóra sem érdemes.

MARGÓ Valami sikamlós dolog? Vagy egy krimi?

SELYEM Nem egészen.

MARGÓ Nincs abban semmi rossz, ha az ember néha elengedi magát.

SELYEM Én nem tudom magamat elengedi. Elalvás előtt mindig felidézek néhány igét a Szentírásból.

MARGÓ *(csalódott)* Igazán?

SELYEM Itt van például ez a rész, Salamontól. "Imé szép vagy, én mátkám, imé, szép vagy! A te szemeid galambok a te fátyolod mögött, a te hajad hasonló a kecskéknek nyájához, melyek a Gileád hegyéről szállanak alá, a te fogaid hasonlók a megnyírt juhok nyájához, melyek a fürdőből feljönnek, melyek kettősöket ellenek, és nincsen azok között meddő. Mint karmazsin cérna a te ajakad..."

MARGÓ Ez tényleg nagyon... nagyon szép, csak hát... ha már így szóba került... azt hiszem... nekem már... nem lehet gyerekem.

SELYEM Ó.

MARGÓ Bocsásson meg, hogy zavartam. *(kimenne)*

SELYEM Én kérek bocsánatot, drága Margó, nem akartam...

MARGÓ Holnap mindenképpen megmondtam volna. A Hűvösvölgyben.

SELYEM Nem baj. Úgy értem... Az én koromban már úgyis, úgyse... Meg aztán, sose rajongtam a gyerekekért. Csak a baj van velük meg az a sok költség, na persze...

MARGÓ Esetleg... volna más módja is...

SELYEM Hova gondol? Csak nem képzeled, hogy én más nővel...

MARGÓ Nem arra gondoltam...

SELYEM Én is hallottam ezekről a modern dolgokról, hogy beültetnek meg hogy... De nem. Ne is beszéljünk erről. Nem szeretném ha magának bármi baja esne.

MARGÓ *(halálisan csalódott)* Maga nagyon finom lelkű ember.
 SELYEM Megkérhetem valamire?
 MARGÓ Amire csak akar, Robi.
 SELYEM Jöjjön egy kicsit közelebb.
 MARGÓ *(közelebb lép)* Még?
 SELYEM Igen. Oda, a babához.
 MARGÓ *(a próbababához lép)* Ide?
 SELYEM Vegye le a köntöst.
 MARGÓ *(megoldaná az övét)*
 SELYEM Nem azt! Az enyémet. Ott. A próbababán.
 MARGÓ *(leveszi a frottír köpenyt a menyasszonyi ruha föül)*
 Nahát!
 SELYEM Tetszik?
 MARGÓ Édes Róbert...!
 SELYEM Nem, ne közelítsen. Még bennem van a hűlés.
 MARGÓ *(visszateszi a köntöst a ruhára)* Tudja, hogy telihold van? Azt mondják, a tengert is a Hold mozgatja.
 SELYEM Nekem víziszonyom van.
 MARGÓ Istenem, pedig hogy hullámozhat! *(leül egy székre)*
 Legalább... Nem olvasna még egy kicsit?
 SELYEM *(olvas)* Mint a karmazsin cérna a te ajkaid, és a te beszéded kedves, mint a pomagránátnak darabja, olyan a te vakszemed a te fátyolod alatt... *(közben szemérmesen elfordul a forgó)*

1o. jelenet

(Margó szobájában csak egy ernyős kislámpa ég. Részre nyílik az ajtó, Tünde kukkant be rajta, felöltözve.)

VIKI *(kint, suttog)* Mi van? Alszik?
 TÜNDE Nincs itt.
 VIKI *(belép)* Nincs itt?
 TÜNDE *(belép)* A rohadt életbe! Te, anyám, lefogadom, hogy ez kefél!
 VIKI Na ne.
 TÜNDE Mibe? *(a Selyemhez nyíló ajtóhoz lopakszik, Viki a másikhöz)*
 VIKI *(ő ért hamarabb oda)* A kalauznál tök sötét van!
 TÜNDE Berosálok!
 VIKI Ott van?

TÜNDE Uhum!
 VIKI Töfnék?
 TÜNDE Ilyen nincs, anyám!
 VIKI Mondd már!
 TÜNDE A pasas fekszik, a Margó meg ül.
 VIKI Ezt írja a Káma Szutra! Bikaférfi, szarvastehén, magas egyesülés!
 TÜNDE Hülye. A Margó egy széken ül. A Robi meg olvas neki.
 VIKI Szegény mami.
 TÜNDE Mi van, megártott a konyak?
 VIKI Csak sajnálom. Alapjában olyan helyes.
 TÜNDE Sebhelyes. Vagy himlőhelyes. Na, keressük meg a táskáját!
 VIKI Te Tünde, én olyan álmos vagyok.
 TÜNDE *(előveszi a komódból)* Nesze. Itt a konyak.
 VIKI *(iszik)* Legalább fürdjünk még egyszer a fürdőkádba!
 TÜNDE *(megtalálja Margó retikülét)* Megvan!
 VIKI Muszáj?
 TÜNDE *(elveszi az üveget Vikitől, iszik egy kortyot)* Bemegyünk a kalauzhoz.
 VIKI És ha mégse alszik?
 TÜNDE Majd én elaltatom, nyugi. *(benyit Emilhez, elfordul a forgó.)*

11. jelenet

(Kintről besüt a Hold a redőny résein. Emil a dupla ágyon horkol. A lányok beosonnak. Tündénél van Margó retikülje meg a konyak.)

VIKI Azt hiszem, rosszul leszek.
 TÜNDE Ha leokádod a ruhádat, nem kapunk stoppot, anyám.
 VIKI Azt mondtad, vonattal megyünk.
 TÜNDE Ne dumálj már. *(átadja a táskát meg a viszkít)* Fogd meg.
 VIKI Mit csinálsz?
 TÜNDE *(kutat)* Na, mit?
 VIKI *(dülöng)* Figyelj, itt földrengés van.
 TÜNDE Mi?!
 VIKI Mint Limában. *(a félhomályban botorkálva rálép az állólámpa kapcsolójára, kigyúl a fény)*
 EMIL *(felriad, feláll, hunyorog)* Átszállás Celldömölkre!

VIKI *(rémülten vigyorog)* Mi nem oda megyünk.
EMIL A jegyeket.
TÜNDE *(Vikinek)* Ez aszisz, még mindig a vonaton van.
VIKI Hálókocsi! *(Emil ágyához tántorog, beledől)*
EMIL Kérem a jegyét!
VIKI *(félálomban)* Ki tetszik lyukasztani?
EMIL Naná, majd nem. Kurva macski.
TÜNDE *(Az ágyhoz szökken, röptében fellöki az állólámpát, már a sötétben sikít. Egy nagyon picit.)*

- s ö t é t -

MÁSODIK SIKOLY

1. jelenet

(Emil szobájában, reggel. Besüt a nap. A dupla ágyon, színes cserge alatt, valakik alszanak. A szobában szanaszét hevernek a lányok levetett ruhái, a földön üres üvegek mindenütt. Margó a szomszéd szobában halkán skálázik. Odakint csengetnek.)

MARGÓ *(odaát)* Mamemémomúúúúú!
 EMIL *(részeg félálomban felül az ágyban)* Lehet, hogy ott vagyunk már?
 TÜNDE *(felül Emil mellett)* Még nem!
 VIKI *(felül Emil másik oldalán)* Még nem!
(Lehúzzák magukhoz Emilt.)
 MARGÓ Mamemémomú! *(átkopog, megint csengetnek odakint)*
 EMIL Ha folyton csengetni tetszenek, nem is fogunk odaérni!
 MARGÓ *(odaát)* Emil!
 EMIL *(felül)* A fenébe! Ébren vagyok?
 MARGÓ *(benyit, törölköző turbánnal a fején, pongyolában ring a küszöbön, az arcán fehér krém)* Elnézést, hogy így magára török, de... *(megpillantja a lányokat, elakad a lélegzete)* Ez nem igaz!
 EMIL Nekem mondja?
 TÜNDE Hol a túróban van a vészfék?
 MARGÓ Tünde!
 TÜNDE *(Magára húzza a csergét. Emilre)* Ő az oka!
 VIKI Na, megfagyok! *(visszarántja a takarót, felül)*
 MARGÓ Viki!
 VIKI Jó reggelt, mami.
 EMIL Ez az egész nem történt meg!
 MARGÓ *(döbbenet nézi őket, alig tud megszólalni)* A csergém!
 EMIL Az élet álom!
 MARGÓ *(lerántja az ágyról a csergét)* Kiégette!
 EMIL *(elkapja a cserge másik végét)* Meghorgolom!
 MARGÓ *(kirántja Emil kezéből a csergét, véletlenül leveri vele a szobaevezőn álló virágvázát, az ripityára törik)* A korondi virágvázám!
 EMIL *(kiugrik az ágyból, gatyában van)* Össze fogom ragasztani! *(felrúg egy üveg italt, az kiömlik a szőnyegre)*

MARGÓ A szőnyegem! *(kirántja Emil alól a szőnyeget, Emil elzuhan)*

EMIL *(felkecmereg)* Hadd magyarázzam meg...

MARGÓ Takarodjon!

EMIL Ez csak a látszat, Margó! Higgye el, hogy...

MARGÓ *(a csérgével, a szőnyeggel és a váza egy cserepével átdübörög a szobájába)* Ki van rúgva! *(bevágja az ajtót maga mögött)*

TÜNDE Na, nekünk bebasztak, anyám!

EMIL Egy pillanat. Mindjárt jövök lyukasztani. *(kimegy a hallba; még mindig csengetnek)* Hölgyek között, völgyek között kanyarog a vonat... én a legszebb lányok közül téged választalak...

TÜNDE Ez még mindig valagrészeg.

VIKI Velem is mozog az egész franc.

TÜNDE Na, pucoljunk. *(öltözni kezdenek, elfordul a forgó)*

2. jelenet

(Margó szobájában nyitva van a Selyemhez vezető ajtó, Selyem talpig feketében ring a zokogó Margó előtt.)

SELYEM Hihetetlen!

MARGÓ Dobja ki innen őket, Robi, azonnal hajítsa ki!

SELYEM Na de hogy kerültek ide?

MARGÓ Nálam voltak.

SELYEM Döbbenetes!

MARGÓ Örökbe akartam fogadni őket.

SELYEM Aha, így már értem.

MARGÓ Dehogyan érte! Ezt nem lehet megérteni! Ilyen nincs! Most mondja meg! Hát ezt érdelem?! Kora reggel?! Sokkal többet. Nyugodjon meg. Nem bírom a síró nőket. Szénanáthát kapok tőlük. Tudja, szegény Gittámmal is így volt. Ha pityergett... *(tüsszent)* Na, mit mondtam? *(tüsszent)* Pedig ha megint berekedek, elkerget a Vezér Bubi!

MARGÓ Könyörögve kérem, Robi, ha csak egy kicsit is szeret... *(tüsszent)* Engem várnak a Farkasréten!

MARGÓ Akarja, hogy letérdeljek?

SELYEM Majd délután, a Hűvösvölgyben.

MARGÓ Igaza van a szatírnak. Maga homoerotikus.
 SELYEM *(prüssköl)* Ezt meg se hallom! Ilyen szavak nem
 szólhatnak ilyen szájból.

MARGÓ Beszari hullarabló!
 SELYEM Engem nem tud megbántani. *(tüsszent)* Rólam
 leperegnek a sértések.

MARGÓ Forduljon fel!
 SELYEM De hát mi rosszat tettem?
 MARGÓ Épp ez az, hogy semmit nem tesz!
 SELYEM De ha egyszer el kell mennem! *(tüsszent)* Én a
 temetésből élek!

MARGÓ Akkor költözzön a temetőbe!
 SELYEM *(prüssköl)* Ebédre itthon leszek. *(tüsszent)* Nyugodjon
 meg. Mindent elintéztek. *(tüsszent)*

MARGÓ Ezt már elintézte! Maga is ki van rúgva!
 SELYEM *(kifelé indul, énekelve)* Keresztények, sírjátok... *(el, a
 saját szobája felé)*

3. jelenet

(A bejárati ajtóban ott ring a postás Mici. Postás ruhát visel. Táviratot ad Emilnek.)

MICI Két perce szobrozok itt, maga meg a fülén ül?!
 EMIL *(aláír)* Igen, azt hiszem, ott is ültek. Képzelve el,
 Mici...

SELYEM *(jön a szobájából; Emilnek)* Gratulálok, kalauz!
(prüsszent) Ezt aztán elbaltázta! *(trüssköl)*

MICI Kedves egészségére!
 SELYEM *(Emilnek)* Van érzékem a lélekhez, ez a maga
 szerencséje. *(kimegy a bejárati ajtón)*

MICI *(utána szól)* Ugye, hazajön ebédre? Kap tőlem egy
 forró kávét, olyan habbal...!

EMIL *(Micinek)* Hiába bűg neki. Ezt még a Dzsesszika Lancs
 se tudná!

MICI Mibe fogad?
 EMIL Ugyan, Mici, maga fölött már rég elzúgott a vonat.
 MICI Még maga is odalenne, fiam, ha én kitátanám.
 EMIL Tudja, mit? Most ne tátsa ki. Pácban vagyok.
 MICI Megírta a színdarabot?

EMIL Sokkal rosszabb.
 MICI Megkérte és nemet mondott?
 EMIL A két spinkó közt ébredtem fel.
 MICI Na, mit mondtam?! Ugye, hogy szobára küldi őket?
 EMIL Az istenit neki, Mici! Hát nem érti? Beszöktek hozzám az éjjel! Befeküdtek az ágyamba! A Margó meg ránk nyitott!
 MICI Na és?
 EMIL Hogyhogy na és?! Ki fog rúgni!
 MICI Vagy végképp magába zuhan, fiam. Egy nőnél ezt sose lehet tudni.
 EMIL Ne beszéljen már zöldeket, inkább találjon ki valamit!
 MICI Nem érek rá most magával foglalkozni, Vendel úr. Még négy expressz levelem van.
 EMIL Megírom magának a darabot, Mici, felőlem dalolhat is benne, csak most húzzon ki a szarból! Mi a fenét mondjak neki?
 MICI Ami az eszébe jut.
 EMIL Semmi nem jut az eszembe!
 MICI *(kifelé indul)* A táviratát ne felejtse! Külföldről jött! Sürgős lehet! *(vele fordul a forgó)*

4. jelenet

(Emil szobájában. A lányok már fölöltöztek, Viki nyitja az ablakot. Mögötte ott áll Tünde, a szajréval. Margó táskája, Lajos írógépe van nála.)

TÜNDE *(a gépre)* Ismerek egy tagot, aki ad ezért egy ezrest a Blahán.
 VIKI Azért mégis jó lett volna. Egy igazi csonka család!
 TÜNDE Ne rinyálj már annyit! Gyerünk!
 VIKI *(fellép az ablakpárkányra)* Szegény mami.
 MICI *(feltűnik az ablak mögött)* Helló, lányok! Hova-hova?
 VIKI Mi csak izé, levegőzni...
 MICI Hívjam a rendőrséget?
 TÜNDE Csak az ablakot akartuk megpucolni...
 MICI Írógéppel?
 TÜNDE Hülye kurva. *(becsukja az ablakot. Mici elmegy.)*
 VIKI Dögöljön meg.
 TÜNDE Most mi a francot?

EMIL *(bejön a távirattal)* Most már úgyis mindegy, csibe!
Lehet tovább hajcsikázni.

VIKI Üsd le, aztán húzzunk innét.

EMIL Két ilyen tündöklő kis smonca!

TÜNDE *(felkap egy üres üveget, letöri a nyakát)* Falhoz, vagy elnyiszállak!

EMIL Beszéljünk komolyan, kislányok. Ha adnátok egy-két százast, hoznék pár sört, ilyenkor jobb, mint a gyógyszer. Aztán majd csak eszünkbe jut valami.

TÜNDE Kötözzük meg!

EMIL Ez nem a Sztárszki és Haccs!

TÜNDE Rakd előre a mancsodat!

EMIL Túl sokat nézitek a tévét!

TÜNDE Fogd be a szád! *(Vikivel megkötözi, belegyűri a táviratot Emil szájába)* Te meg hozd azt a rohadt gépet, és tünjünk innét! *(indulnának kifelé az írógéppel, de...)*

MARGÓ *(berúgja a hallba vezető ajtót)*

VIKI Jön a mami! *(Tündével beugrik Emil szekrényébe, Emilnél hagyják az írógépet)*

EMIL *(kiköpi a táviratot)* Hiába, a realizmus! Ez a legnehezebb dolog. *(kiszabadítja a mancsait)*

MARGÓ *(behátrál a hall felől, hatalmas hajókoffert vonszol be, szó nélkül kirobog)*

EMIL Nézze, Margó, nem tudom, hogyan történt, de esküszöm, nem akarattal...

MARGÓ *(még egy bőröndöt hoz be, lerakja, kirobog)*

EMIL Nem tehetek róla! Higgyc el, hogy...

MARGÓ *(berobog, kezében egy papírlappal)* Azonnal olvassa el!

EMIL Mi ez? Maga is ír? Ezt a Mici nem is mondta. *(beleolvas)* Vendel Emil... *(felpillant)* Nézd! Hát nekem ajánlotta? Igazán nagyon kedves.

MARGÓ Írja alá.

EMIL Hiába írom alá, ezt így egyik lap se közli. Nem elég frappáns a címe. "Felmondás"? Nagyon lapos. Tudja maga, mi a blik-fang? Ezt nézze meg! *(az íróasztalról felvesz egy teleírt lapot, olvas)* "Hab! Vérbohózat négy sikolyban"! Nem mertem felvonítást, bár így, ahogy most ízlelgetem...

MARGÓ *(csak úgy villog a szemüvege)* Befejezte?!

EMIL Jaj, dehogy! Ez még csak az első oldal. Fogalmam sincs a többiről.

MARGÓ Seggfej.

EMIL Látja, van magában empátia. *(visszaadja a felmondást)*
Dolgozzon még rajta kicsit.

MARGÓ *(a bőröndökre)* Itt vannak a kofferei. Ezekkel jött, ezekkel megy, de azonnal!

EMIL Nyugodjon meg! *(felvesz egy üveget a földről)* Tessék, igyon egy kortyot!

MARGÓ Engem nem fog leitatni!

EMIL Akkor igazán nem tudom, mit tehetnék még magáért.

MARGÓ Úgy?! Szóval nem tudja?

EMIL Fogalmam sincs.

MARGÓ *(különféle tárgyakat ragad meg, a hajókofferbe hajítja őket)* Nemdohányzó? Érzelmekben gazdag? Utazást? Komolyzenét? Társaságot? Ezt a gyönyörű szobát, szinte ingyen? Hogy eltörje a vázáimat, kiégesse a csergémet, és azt a két ártatlan kislányt...

EMIL Na de Margó! Azt se tudom, hogy kerültek ide!

MARGÓ Kotródjon az életemből!

EMIL Minden újra nyitott, szabadelvű fiatal nő otthont adna... *(sorra kiveszi a holmikat a hajókofferből)* ...
nemdohányzó, érzelmekben gazdag, utazást és komolyzenét, társaságot... Mi is volt a jeligeje?

MARGÓ Kalauzok kíméljenek! *(megragadja az írógépet, a hajókofferbe vágja)*

EMIL Jaj, csak azt ne! A gépem nélkül félkarú rabló vagyok!

MARGÓ Az élet tele van szenvedéssel, szennyel, fájdalommal. Az ember csupa magány. De ebből maga semmit! Csak a vigyor!

EMIL Derű, ha szabad így kifejeznem.

MARGÓ *(felkap néhány összefűzött lapot, sorra a kofferbe hajítja őket)* "A miskolci gyors"!

EMIL Tessék?

MARGÓ "A félegyházi sebes"!

EMIL Na de...

MARGÓ "Éjszakai személy".

EMIL Ezt maga honnan...?

MARGÓ "Állomás a hegyek alatt".

EMIL Minden sorom aranyat ér. Megmondta a postás Mici.

MARGÓ Azt hiszi, nem mehettem volna férjhez? Nyolc kéröm volt! Érti? Nyolc, egymás után! De mindegyik ugyanazt akarta.

EMIL A lakását, mi?

MARGÓ Ott az ajtó!

EMIL Az a maga szobájába nyílik!

MARGÓ Dögöljön meg.

EMIL A Mici szerint halhatatlan leszek.

MARGÓ De nem itt! *(kimegy a hallba, bevágja az ajtót)*

EMIL A lét súlya nyom. Bírom.

TÜNDE *(kilép a szekrényből)* Hé, kalauz!

EMIL FigyeljeteK, tündéRkéim...

VIKI *(jön, ő is)* Elment a mami?

EMIL ... rakjuk rendbe ezt a dolgot...

TÜNDE Engedj ki, ne dumálj annyit.

EMIL Csak a testemen keresztül!

TÜNDE Mi a frászt akarsz?

EMIL Hogy elmondjátok neki, mi volt itt az éjjel.

VIKI Miért, te talán nem emlékszel?

EMIL Nekem nem hinné el.

TÜNDE Az a te bajod, papa. Mi lelépünk. Na, húzz innét!

EMIL *(félreáll a hallba vezető ajtó elől)*

TÜNDE *(Vikivel kilépnek az ajtón)*

5. jelenet

(Tünde és Viki hallgatózva lopakszik a kijárat felé. Margó jön a konyha felől. Tünde és Viki berongyolnak Selyem szobájába. Margó felöltözött, sötét szoknyát, fehér blúzt visel. Telefonál.)

MARGÓ Plébános úr? Itt a szoprán szólamvezetője beszél. Kérem, mondja meg a karnagy úrnak, hogy pár percet késni fogok. Nem. Semmi baj, csak az életem ment egy kicsit tönkre. Igen. Segít, tudom. Negyedre ott leszek. *(leteszi a telefont, bemege a szobájába)*

6. jelenet

EMIL *(felbontja a sürgönyt)* Na, nézzük, hátha a Metrómájjer. *(olvás)* "Big papát megütötte a guta, tízkor jövök, Nagyi". Nagyi... Nagyi...? A Nagyi!

(lázasan újra olvas) Big papát? Tízkor? (száguldozik, mindent felforgat) Hova a vénistenbe... (az egyik fiókból kivesz egy zokniba bugyolált vekkert, kicsomagolja) Fél tíz? Nyugi, Emil, még van harminc perced. (beállítja csörgőre az órát, feltűnő helyre állítja) Csak kreatívan! (kinyitja az ablakot, füttyent) Mici! (nem jön válasz) Ilyenkor persze nincs itt! Most mi a fenét? (evezni kezd) Nem, totális képtelenség! Ilyet csak a Shakespeare, és még ő se! A Rubicont át kell lépni. Egy férfi akarjon valamit. Na jó. (abbahagyja az evezést, magára rántja az ingét, begombol néhány gombot) A kocka el van vetve. (felveszi a földről a szalmavirágcsokor maradékát, a tükörhöz sétál) York napsütése rosszkedvünk telét tündöklő gyárrá változtatta át! (Margó ajtajához biceg, bekopog) Lady Anna!

7. jelenet

MARGÓ *(Kisírt szemmel nyit ajtót. Már nem harcias. Szomorú.)*
Maga még mindig itt van?

EMIL Kizökkent az idő, óh, kárhozat, hogy te születted helyretolni azt!

MARGÓ Mit akar?

EMIL Szép hölgy, imádba legyenek foglalva minden műveim!

MARGÓ Lekésem a karéneket. Tudja, hogy nekem minden vasárnap tízre...

EMIL Iszonyú katasztrófa történt!

MARGÓ Jól van, felejtjük el.

EMIL A halállal nem tréfálhat az ember!

MARGÓ Milyen halál?

EMIL Iszonyatos. Váratlan, hirtelen...

MARGÓ *(hátrál)* Meggyilkolta a lányokat?

EMIL Muszáj segítenie!

MARGÓ Ne közelítsen!

EMIL Ha nemet mond, nekem végem!

MARGÓ Jártam önvédelmi tanfolyamra!

EMIL Jöjjön hozzám!

MARGÓ Hogy mi?!

VIKI *(feltűnik Tündével a gangon, az ablak előtt, beinteget)*
Szia, papi!

EMIL *(elfordulna)*
MARGÓ Haligali! *(félelmetes karate ütéssel lesújt Emilre, az mint a colstok, összecsuklik)*

TÜNDE Odanézz, anyám! Esküszök, ez szakmabeli!
MARGÓ *(az ablakhoz rohan, kinyitja)* Úristen! Hát ti éltek?
VIKI Mi igen, de szegény kalauznak annyi.
TÜNDE Eszméletlen jó ütés volt. Hol tanultad?
MARGÓ Hiszen azt mondta, hogy...
TÜNDE Mi is pont így terveztük. Hátulról a közepébe, aztán megfújni a szajrét.

MARGÓ Mit?!
VIKI Nyugi, ne félj, nem pofázunk. Itt se voltunk. Már megyünk is.

MARGÓ Egy lépést se, vagy hívom a rendőrséget!
TÜNDE Akkor mindjárt be is visznek - téged.
MARGÓ *(elbőgi magát)* Könyörgöm, ne hagyjatok! Tünde!
VIKI Viki! Rajtatok kívül nincsen senkim, aki...
TÜNDE Na jó. Gyere, Tünde.
VIKI Hülye vagy?
TÜNDE Most mér'? Úgyse bír feldobni minket. Őt hamarabb
VIKI sitkóra vágják ezért a kis karatéért. *(körülpillant, bemászik az ablakon)* Legjobb volna elégetni.

MARGÓ Mit?!
TÜNDE *(bemászik)* Vagy elásni.
MARGÓ Hova?!
VIKI Esetleg feldarabolni és lehúzni apránként a klotyón, mint abban a filmben.

TÜNDE Pont elférne a bőröndben.
VIKI Úsztassuk le a Dunán, az olyan nemzetközi!
MARGÓ *(leguggol, kitapintja Emil pulzusát)* A szíve még ver!
TÜNDE Tegyéél rá egy párnát!
MARGÓ Egy párnát! Igen! Az jó! Gyorsan!
TÜNDE *(Vikivel a szoba közepére vonszolják az ájult Emilt)*
MARGÓ *(hozza a párnát az ágyról, Emil feje alá gyömöszöli)*
VIKI Nem akarok beleszólni, de nem fölülre kéne?
MARGÓ Mit?!
VIKI Az arcára.
TÜNDE Hogy ne bírjon levegőt kapni.
MARGÓ De hiszen akkor megfullad!
VIKI Mér', hát nem azt akarod?

MARGÓ Azt akarom, hogy beszéljen! Hogy újra mondja.
(*leborul Emil mellkasára*)

VIKI (*súgva, Tündének*) Szegény, tök beborult neki.
(*Margóhoz, Emilre*) Ha leöntenénk egy kis konyakot a torkán...

MARGÓ Hozom! (*indulna a szobájába*)

TÜNDE Maradj. Itt van. (*előveszi Margó táskájából a konyakot*)

MARGÓ Te szeszesitalt iszol, fiam?

TÜNDE Nem kell a púder, mami. Inkább igyál te is.

MARGÓ Soha!

VIKI Akkor mér' volt a sublótodban?

MARGÓ Volt pofátok...?!

VIKI Ne beszélj csúnyán, mami. Nem szabad, meg nem is áll jól.

MARGÓ Ezért még felképelek. (*leguggol, konyakot önt Emilbe*)

VIKI Hol a gyufa?

MARGÓ Minek?

TÜNDE (*gyufát ad Vikinek*) A konyakot meggyújtani.

VIKI (*meggyújtja a gyufát*) Ja. Hogy felrobbanjon!

MARGÓ Fújd el!

VIKI Most mér'?

MARGÓ (*elfújja*) Mesterséges légzést! Gyerünk, mire vártok?

TÜNDE (*Vikinek*) Fogd meg neki, tornásztassuk.

VIKI (*Tündével megragadja Emil karját, tornásztatják, lihegnek*) Szél fut a nádason, habzik a tó, benne a békáknak fürdeni jó! Kvak, kvak! Kvak, kvak!

MARGÓ (*hangtalanul imádkozik*)

EMIL (*felnyög*) Kurvák! Vízet!

TÜNDE (*fejbe csapja a párnával*) Anyád!

EMIL (*elalél*)

MARGÓ Mit csináltál vele?

TÜNDE Nem hallottad? Lekurvázott!

MARGÓ Szégyelld magad!

TÜNDE Miért?

MARGÓ Nem bementél hozzá éjjel?!

VIKI Hiszen nem volt köztük semmi!

MARGÓ Csak a csergém. Láttam!

VIKI Féltékeny vagy?

MARGÓ Hiszen az apátok lehetne!

TÜNDE Még hogy apa! Minden férfi tök egyforma. Mindet ki kellene nyírni.

VIKI Vágjuk le a...

MARGÓ Nem! Azt nem!

TÜNDE *(megvetően)* Himbilimbi!

MARGÓ Milyen magas a homloka!

VIKI Kopaszodik.

TÜNDE A fogai tömve vannak.

VIKI A derekán úszógumi.

MARGÓ Az nem számít!

VIKI Ja? Akkor szívni, fújni.

MARGÓ Tessék?

TÜNDE Úgy kell, mint a harmonikát.

VIKI Tudod, örömeze.

MARGÓ *(Mesterséges légzést ad Emilnek, szájon át. Emil kezd magához térni, átöleli, csókolóznak)*

TÜNDE Viki!

VIKI Na?

TÜNDE Ezek smárnak. Leléphetünk.

VIKI Pedig már kezdtem itt megszokni.

TÜNDE Gyere, megfújunk még egy-két cuccot! *(míg Emilék csókolóznak, Tünde és Viki válogatás nélkül minden mozdítható holmit beledobálnak a hajókofferbe, becsukják, kezdik kivonszolni)*

EMIL *(bódult)* Megfulladok!

MARGÓ *(ugyanúgy)* Boldog vagyok!

TÜNDE Csak nyugodtan, mintha itt se lennénk.

VIKI Már megyünk is.

EMIL A kofferemmel?

VIKI Jé! Azt hittük, kézihajtány!

EMIL Álljunk meg egy pillanatra!

MARGÓ Muszáj?

EMIL *(a lányokhoz)* Maguk is ugyanezt álmodják?

TÜNDE Úgy nagyjából.

EMIL Elnézést, de hogy kezdődött? Az eleje valahogy olyan tompa.

MARGÓ Én vagyok az oka, drágám, meg ez a csúnya bibi. *(simogatná)* Nagyon fáj?

EMIL *(felnyög)* Szóval?

TÜNDE Az éjjel bementünk magához, hogy megfújjuk a szabadjegyét.

MARGÓ Meg akartatok szökni?
 VIKI Azt mondta, játszunk hálókocsit.
 EMIL És?
 VIKI *(szemérmes)* Játszottunk.
 EMIL Úgy értitek...
 TÜNDE Úgy, de nem volt semmi.
 EMIL Meg se próbáltam, hogy...
 VIKI Próbálta, de nem ment.
 EMIL Nem ment?!
 MARGÓ Mindenkiel előfordul.
 EMIL Kösz, ez állati rendes magától.
 MARGÓ Puszi!
 VIKI Aztán átkopogott a mami.
 MARGÓ Csak mert annyira csengettek. Én nem tudtam, hogy...
 TÜNDE Jött a postás.
 EMIL *(kezd neki derengeni)* A postás Mici?
 TÜNDE Mi próbáltunk megpattanni...
 EMIL A távirat...!
 VIKI De nem bírtunk, mert a mami...
 EMIL *(felül)* Big papát megütötte...!
 TÜNDE Nem mi voltunk!
 EMIL *(feltápáskodik)* Tízkor jövök!
 VIKI A mami volt!
 EMIL *(kihúzza magát)* Nagyi!
 MARGÓ Nagyi?
 EMIL A Rubiconba. Át kell lépni.
 MARGÓ Jól van, nem kell a bolondot játszani. Mondja a szemembe nyugodtan, hogy...
 EMIL Jöjjön hozzám feleségül!
 MARGÓ *(végképp összezavarodva)* Tessék?
 EMIL Margó, én megkérem a maga kezét.
 MARGÓ Hát tényleg komolyan gondolja, hogy mi ketten...
 EMIL Meg a lányok!
 MARGÓ A lányok is? Maga angyal.
 TÜNDE Na, álljon meg a menet!
 EMIL *(Tündének)* Persze csak arra a néhány napra, amíg...
 MARGÓ Néhány napra?
 EMIL Megfizetem.
 MARGÓ Megfizeti?!
 EMIL Valutában!
 MARGÓ *(a lányokhoz)* Ti értitek?

EMIL *(átadja Margónak a táviratot)* Tessék.

MARGÓ Mi ez?

EMIL A Mici hozta.

MARGÓ *(olvas)* "Big papát megütötte a guta. Tízkor jövök, Nagyi." Nagyi?!

EMIL Képzelve magát a helyébe. Szerencsétlen, idős asszony iverőpül, hogy lássa az unokáját, mármint engem, a két dédunokát: a lányaimat... *(lányokhoz)* Évekig azt írtam nekik, családom van, sok a költség, a nagyapám ezért küldött nekem havonta egy kis... És most tessék: az öreg meghalt, jön a nagyi! *(Margóhoz)* Jó, nem vér szerinti rokon, Big papa őt kint vette el, de akkor is! Lehúzott az öreg mellett, ha jól emlékszem, tizenöt hosszú évet. Együtt olvasták a leveleket, amiket én ezzel a géppel... *(Kipakol a ládából és a helyére tesz mindent. Közben:)* És akkor most kiderül, hogy a dédunokák csak művészileg vannak megteremtve! Nem éli túl. Mindjárt bekattog ide, reszketegen körülpillant: Máj lidl grendszon! Mindig így szólít levélben: Kisunokám! Máj lidl grendszon, ver ár jor csildren, ver is jor vájf?

VIKI Ezt ismerem! *(énekel)* Ví ár dö vörd!

TÜNDE *(Vikivel)* Vi ár dö csildren...

EMIL Igen! Ez az egyetlen megoldás!

MARGÓ Szóval csak ezért akar maga engem...

EMIL Csak arra a néhány napra, amit szegény Nagyi itt tölt. Egybenyitnánk a szobákat, és úgy tennénk, mintha... És én még azt képzeltem, hogy maga engem...

MARGÓ

EMIL Isten őrizz!

MARGÓ És a mesterséges légzés?

EMIL Ha magamnál vagyok, akkor soha...

MARGÓ Soha?

VIKI Higgyél neki, mami!

MARGÓ Zenkuzudácsi! *(teljes erejével lesújt Emilre, az kiterül)*

TÜNDE Ezt most meg mér'...?

MARGÓ A hajókoffert!

VIKI Minek?

MARGÓ Húsvágókést, bárdot!

TÜNDE Most mit izélsz?

MARGÓ Csipeszt, tampont, vodkát!

VIKI *(nyújtja a konyakot)* Konyak nem jó?

MARGÓ *(meghúzza)* Előbb kiheréljük, aztán felaprítjuk.
 VIKI Mami!
 MARGÓ Nyomás a szerszámokért! A konyhába!
 VIKI Mi lenne, ha inkább megint szolmizálnánk?
 MARGÓ Mozgás, a kurva életbe!
 VIKI *(Tündével, iszkol)* Igen, mami. *(kimennek a hall felé)*
 Szél fut a nádason, habzik a tó...
 MARGÓ *(iszik)* Hol a túróban vagytok?

8. jelenet

(A hallban. A lányok a konyha felől jönnek, Vikinél egy kávéörlő, egy turmixgép, Tündénél mikrosütő, osonnának ki a bejárati ajtón, de csöngetnek.)

TÜNDE A fenébe! Hát nem lehet innen megszökni?
 VIKI Tűnés! *(behátrálnak Margó szobájába; elfordul a forgó)*

9. jelenet

(Emil szobájában. Az újabb csengetésre Margó feláll Emil mellől.)

MARGÓ Ki az?
 NAGYI *(odakint)* Ver ár jú, máj lidl grendszon?
 MARGÓ Úristen! A Nagyi! *(behátrál a szobájába)*
 NAGYI *(kopogtat)* Hé, jó! Volta nyitogatva dö dór! Nem féltek ti gyilkosoktól? Vagyogattok merre?
 EMIL *(felnyitja a szemét, felül)* Szél fut a nádason, habzik a tó, benne a békáknak fürdeni jó! Kvak, kvak!
 NAGYI *(Benyit. Ragyogó, néger bombázó, macskanadrág, napszemüveg - ahogy Mici elképzeli.)* Kvak, kvak!
 EMIL Kit tetszik keresni?
 NAGYI *(énekel)* Az én babám egy fekete nő! A szeme fénylő, fekete kő! Fekete hajú, fekete fajú, az én babám!
 EMIL Elnézést, én álmodom az elvtársnőt, vagy az elvtársnő álmodik engem?
 NAGYI Nem te álmodsz, máj lidl grendszon! Ez van már nem elvtárs világ! Van szabadság, ahol minden történhetik! Nó! Hát még mindig nem tudsz, vagyok én ki?

EMIL

Úristen! A Nagyi?! *(lehanyatlik és rekedten sikít egy kicsit)*

- s ö t é t -

HARMADIK SIKOLY

1. jelenet

(Emil szobájában. Emil hunyorogva ül a földön. A Nagyi felsegíti.)

NAGYI No, mutogassa maga, sápadtarcú gyerek! Nem ilyenek képzeltelek. Vagy te kicsi jobban fehér, mint kellene!

EMIL Te viszont jobban fekete!

NAGYI Jesz, én gyászolja szegény Big papa!

EMIL De ennyire?

NAGYI Gondolta, lesz neked meglepődés kicsi.

EMIL Még hogy kicsi!

NAGYI Én sokszor kérte Big papája, írja neked enyém színe, de mindig az mondja, nem lehet, van óhaza haukenjuszéj, nagyon antidemokratik, ju nó, itt senki nem szeret zsidó, cigány, buzi, néger, csak aki jön vérmagyarok, vereckei! Vagyok neked kellemetlen enyém színe?

EMIL Mindig ilyen nagymamára vágytam!

NAGYI Én meg ilyen unokára!

EMIL Jesz!

NAGYI Jevék!

EMIL *(megölelik egymást)* Ne hagyd abba!

NAGYI Lát meg tied felesége, érti ez a puszi félre!

EMIL Ne félj, nem látja meg!

NAGYI Big papa is látja nekem, mikor kertész gyomlál enyém buja kertje.

EMIL Big papa se lát már semmit, hálistennek! Sajnos...

NAGYI Jesz, de neked bejöhet gyerek!

EMIL Nem jöhet be.

NAGYI Gyerek mindig bejön, ez én tudom jobban. Mikor az én sofőr szerel engem garázs, neki mind a hat gyerek bejönni, és nem hiszik, hogy rossz enyém kardáncsikló.

EMIL Azt, látod, én se hinném.

NAGYI Big papa se hitte, ju nó, és szegény sofőr agyonlőtte.

EMIL A kiskésit!

NAGYI Volta nagyon puritán erkölcsse, ju nó, lőtte halomra mindenki, aki csak énrám nézte! Lőtte ezzel! *(pisztolyt vesz elő a táskájából)*

EMIL Jé, mekkora gázöngyújtó!

- NAGYI Ez van nem gázos. Ez van top gán! Real szisztem. Van neki hat golyó benne.
- EMIL Gyorsan tedd el, mielőtt valaki meglátja! Nálunk nem flangál ilyesmivel rendes ember!
- NAGYI Big papa se volta rendes. Engem mindig megijesztje. *(elteszi a pisztolyt)*
- EMIL Ne félj, többet nem ijeszt meg. Hiszen meghalt. Vagy nem?
- NAGYI Jesz. Meghalta. Volta neki szépen vége. Semmi nem szenvedje közben, csak én, szegény, forró asszony! Kellett nekem ölelgesse, ju nó, kilencszer egymás után, míg nem kalapálja tovább szíve. Volta szörnyű erős ember, akarta engem mindig csinálja, de velem közbe nem törődje. Volta vele tizenöt év, de még soha nem tapasztalta jó szerelem. Mindig sírja. Aztán gondol, nem sírja többet. Inkább örököl a stukker, örököl sok kenguru, olaj, az a két aranybánya, ami volta neki, sok erős aranybányász ember, kertész, inas, sofőr, szakács - de nem lette enyém semmi. Vén kujonos kicsinálja végrendelet, záradékkal. Mondja ügyéd, minden kapja te gyereke.
- EMIL Na, itt álljon meg a menet! Mit kapnak a gyerekeim?
- NAGYI Ti örököl egész vagyon.
- EMIL Te most tréfálsz.
- NAGYI Jesz, ez van nekem tré, de te vele nem viccelje. Tessék, nézed. Van papírja, van pecsétje. Ha te itt aláírja, kapja nagy Big Papa mani!
- EMIL Adj egy tollat!
- NAGYI *(tollat ad neki, Emil aláír)* Négy első asszony kapja meg csak vége kielégítése, nekem marad háza enyém, a többi kapja mind a tied gyerek - ha van neked.
- EMIL Hogyne volna! A barcikai szárnyvonalon rám hasonlít minden bakter.
- NAGYI Te azt írta levelekbe, hogy van neked kettő lánya, de Big papa egy se hitte. Gondolta, te csak a pénz dalolja az ő zsebe!
- EMIL Nézd, a dolog úgy áll...
- NAGYI Volta neki piszkosan nagy fantázia, ju nó, mindenkiről képzelte minden rossza. Mondta, egész világ van egy hazug! Én hiszi, hogy igaza volt.
- EMIL Én azt hiszem, nem egészen.
- NAGYI Dö lájf iz terriböl, máj lidl grendszon! Az élet van kemény

játék! Semmi nem az, ami látja! Ember ember ellensége!
Ezért van szívünkben magány, van fájdalmisság!
Vagyunk egyedül ez a föld! Ezért kell lakja nagy ház, kell
sok szomszéd, rokon, nagy család, kell unoka, dédunoka,
aki nem bánt szegény asszony, nem csapja be, aki van, aki
szeret!

- EMIL Nagyikám, én tiszta szívből... Itt téged mindenki úgy fog
szeretni, mintha vérrokonod volna.
- NAGYI Vannak hol a tied lányok?
- EMIL Remek kérdés. Én is mindig ezt kérdezem. *(fennhangon)*
Merre vagytok, lányok? *(Nagynak)* Az is lehet, hogy
nyaralnak.
- NAGYI Hol nyaralnak?
- EMIL Ez már egy szabad ország, ahogy mondtad. Itt mindenki
ott nyaral, ahol tud. Mindjárt megnézem őket.
- NAGYI Megyek veled, én is nézem.
- EMIL Nem, nem! Te csak ülj le, fújd ki magad. *(átkopog)*
Margó, drágám! Kicsi szívem! Itt a Nagyi! *(benyit)*

2. jelenet

(Margó szobájában. A szoba üres.)

- EMIL Margó! Hé! Kurvákok! Merre vagytok? *(Selyem szobája
felé indul)* Nagy újság van! Megjött a dollármama!

3. jelenet

*(Selyem szobájában. Viki a kulcslyuknál leselkedett. Tünde Selyem
táskavarrógépét csomagolta össze.)*

- VIKI Túnés! Jön a papi! *(kirongyolnak a hallba)*

4. jelenet

*(A lányok szobájában Margó egy halom gyógyszert szór az asztalra,
kimegy a
konyha felé. Viki és Tünde jönnek.)*

- VIKI *(meglátja a gyógyszereket)* Ez meg mi a fenét akar?
TÜNDE Ne üvölts, te hülye!

VIKI Várj már! Hát ez öngyilkos lesz!
TÜNDE Na és?! Nem az anyád! Ha annyira odavagy érte, lentől felhívjuk neki a mentőt, és kimossák.

VIKI Szar dolog a gyomormosás. Engem már négyszer mostak.
TÜNDE Oké, akkor szenvedj vele. Én lelépek.
VIKI Tünde!
MARGÓ *(jön a konyha felől egy pohár vízzel)* Hagyd csak, fiam. Igaza van. Ez nem az a hely, ahol élni lehet.

VIKI Mit akarsz csinálni, mami?
MARGÓ Nyolc Kalmopirin, négy Andaxin, három lázcsillapító, egy doboz szén...

VIKI Ennyire nem szar az élet!
MARGÓ Tíz Kavington, három Elenium...
TÜNDE Oké, tényleg ne csináld ezt!
MARGÓ Te csak húzd ki a második fiókot. Ott a pénzem.
TÜNDE Nincs ott egy árva buznyák se.
MARGÓ Nektek én hiába beszélek. Mondtam, hogy mindennek megvan a maga helye. Ott van, a papír alatt, két betétkönyvben.

TÜNDE Hogy én milyen hülye vagyok!
MARGÓ Három Reparon kúp, egy csomag szárnyas betét...
VIKI Mami!
MARGÓ Legalább repülni hagyjatok, ha az életemet elvettétek!
TÜNDE Nem vettünk el semmit.
MARGÓ És az? Nem a Selyem varrógépe?
TÜNDE Ez a bosszú, amiért nem szeret téged. Az Emiltől is el akartuk hozni az írógépét, de a feka majdnem észrevette.

MARGÓ Már megint hogy beszéltek? Mi az, hogy feka?
TÜNDE Hát a néger, aki megjött.
MARGÓ Néger?
VIKI Ja. Tökre, mint a Tina Turner.

5. jelenet

EMIL *(jön)* Hála a jó Istennek! Hát itt vannak!
MARGÓ Már nem sokáig. A lányok, gondolom, a Balatonra mennek, én egy kicsikével messzebb. *(szájához emeli a gyógyszert)* Isten vele.

VIKI Szólj rá, papi, öngyilkos lesz!
EMIL Édes Margó, legyen esze! *(elveszi tőle a gyógyszert)*

MARGÓ Ez az értelmiség útja.
 EMLIL Legalább holnapig várjon velem! Megértem, ha elege van.
 Lájf iz terribl, ahogy a néger költő mondja. Az élet kemény játék. Ember ember ellensége. Ezért van szükség a családra, aki van, aki szeret! Egy kalap pénzt örököltem! Ha most segít, megosztozunk.

MARGÓ A pénz nem boldogít!
 TÜNDE Ja. Főleg ha nincs. De ha kapunk, mondjuk, száz-száz rongyot...

VIKI Én ötvenér' is benne vagyok!
 EMIL Legyen kétszáz.
 TÜNDE Per kopf?
 EMIL Per kopf.
 VIKI Hallod ezt, mami?
 EMIL Figyeljen rám. Mit veszíthet? A Selyemnek nem mondjuk meg. Igaz, csajok?

TÜNDE Naná, hogy nem!
 MARGÓ A nagyanja tényleg néger?
 EMIL Most mondja meg! Pedig nem is látszik rajtam.
 NAGYI *(odabent)* Ver ár jú, máj lidl grendszon? Ver is jor vájf? Ver ár dö csildren?

VIKI *(Tündével, dalol)* Vi ár dö vörd! Vi ár dö csildren!
 MARGÓ *(ő is beszáll)*
 EMIL *(csatlakozik; dalolva bemennek Emil szobájába)*

6. jelenet

(Emil szobájában. Amint Emil, a két lány és Margó dalolva belépnek, a Nagyi is csatlakozik a dalhoz, így zingölnek, öt szólamban, végül:)

NAGYI Áj em hepi, veri hepi!
 VIKI *(Margóhoz, súgva)* Mit mond?
 MARGÓ Azt, hogy boldog.
 NAGYI Jesz, vagyok nagyon boldog, hogy vagyok nem egyedül ezen a föld! Van unoka, dédunoka, vagyogattok nagyon szépek.

TÜNDE Erről csak a papi tehet.
 VIKI Meg a mami.
 NAGYI Víz sose válik vérré, Big papa is mindig mondja. No, mutogassa őket, máj lidl grendszon!
 EMIL Hát, először is... Nagyikám, engedd meg... Ő a Margó.

MARGÓ Igen. Én a Margó vagyok.
 NAGYI Giv ő kishi!
 EMIL *(Margónak)* Csak bátran! Én már kipróbáltam!
 MARGÓ *(Emilnek, sziszeg)* Van pofája?!
 NAGYI *(megpusztilják egymást Margóval)* Képzelvelek téged másnak. Vagy te nagyon haukenjuszéj, fiatalos! Nem is látszik rajta mosókonyha.
 MARGÓ Miféle mosókonyha?!
 NAGYI Ahol te sok szerelem csinálja.
 MARGÓ Ezt maga honnét...?
 NAGYI Ne mondd nekem: maga! Mondd nekem: te! Vagyunk közel rokonságba!
 MARGÓ Honnan tudod?
 EMIL Ej, hát én írtam meg neki, szívem.
 MARGÓ Maga?!
 EMIL *(Nagyinak)* Engem is mindig magáz, ha meg van kicsit zavarodva. *(Margónak)* Persze, hogy én, drágám. Nem szégyen a mosókonyha! Valahogy csak élni kellett. Tudod, Nagyi, abban az átkos múlt rendszerben...
 NAGYI Jesz, én minden értek.
 MARGÓ Itt álltam húsz évesen, egyedül, mint az ujjam.
 EMIL Na, annyira azért mégse. A falon ott volt Che Guevarra, a sarokban a gitár, és a nyirkos szivacsra...
 MARGÓ Istenem...!
 EMIL *(Nagyinak, Margóra)* De a jövőre gondolt közben, és kibírta.
 MARGÓ Folyton a napokat számoltam.
 VIKI Szedtél volna anitbébit.
 MARGÓ Hogy mit?!
 TÜNDE Akkor még nem voltak ilyen dolgok, csak a Timidon zselé. Ma már van esemény előtt és van esemény utánra is.
 VIKI Ja. Csak esemény nincs.
 MARGÓ Miről beszélsz?
 TÜNDE Amiről te.
 MARGÓ Fogalmad sincs! Akkor te még nem is éltél. Miféle események? Soha, semmi!
 EMIL Na, nyugodj meg.
 NAGYI Jól van, nem kell sírja! Nekem is volt nagyon nehéz az én gyerekkora, mégis lettem, aki vagyok! A fő, hogy meglette tied lányok, szép nagyok! *(Emilhez)* Melyik

pici, melyik kicsi? *(Margónak)* Tudja, máj lidl grendszon írja mindig: egyik Kicsi, másik Pici, mégis mind a kettő kerül sokba.

EMIL Ó a kisebb. Ugye?

NAGYI Van mi is a neve?

EMIL Tényleg! Hogy is hívnak? Mondd meg szépen a Nagyinak!

VIKI Viki vagyok.

NAGYI Érdekes. Én úgy emlékszik, te apja írja, vagy Marika.

EMIL Nem szereti a Máriát. Túl hosszú neki.

NAGYI *(Tündéhez)* Akkor meg te vagy a Klára!

TÜNDE Tündének hívnak.

EMIL Persze, Tünde! A Klára a második neve. *(Nagyinak)* Tudod, a keresztanyjától kapta.

NAGYI Van neki keresztanya?

EMIL Itt minden van, ami nem kerül pénzbe.

NAGYI Van ki az a keresztmama?

EMIL A keresztapa felesége. De már ő is meghalt.

VIKI Isten nyugosztalja.

NAGYI *(Tündéhez)* Hiszen akkor vagy te majdnem árva!

EMIL Majdnem. De azért nem egészen! *(Margóhoz)* Igaz, drágám?

MARGÓ Tessék?

NAGYI Van milyen tied keresztapa?

TÜNDE Nagyon finom ember. Csak alacsony.

VIKI Ja. És buzi!

MARGÓ Hagyjuk a keresztapát!

EMIL Hiszen senki nem bántotta. *(Nagyinak, Margóra)* Tudod, úgy szereti azt a derék embert, mintha az édes bátyja volna.

MARGÓ Nem a bátyám!

EMIL Persze, hogy nem. Felejtjük el, mintha itt se lenne.

VIKI Pedig itt van! Övé az utcai szoba.

MARGÓ Viki! Legalább őt ne keverd bele!

NAGYI Keresztapa van fontos! Akarom őt is ölelje szívemre! Hívjátok be!

EMIL Nem tudjuk behívni! Nincs itthon!

NAGYI Van hova elment?

TÜNDE Énekelni.

NAGYI Vagytok nagyon mjuzikális család.

VIKI Mert a zene nagyon fontos. Igaz, Mami? *(énekelne)* Szél

fut a nádason, habzik a tó...
 MARGÓ Viki!
 VIKI Megint hamis voltam?
 EMIL Hagyjuk a dalt a Selyemre.
 NAGYI Milyen Selyem.
 VIKI Robi.
 TÜNDE A keresztapa.
 NAGYI Van neki is nagyon szép a neve! *(Margónak)* Biztos ő is van szép ember.
 MARGÓ *(elbőgi magát)* Én ezt nem csinálom tovább.
 EMIL Nem is szabad. A sírás megárt a szépségnek. Hát még neked.
 TÜNDE Igaza van a papának.
 VIKI Ne sírj, mami. Gondolj a végére.
 EMIL A holnapra!
 MARGÓ Mindig csak a holnap! Elegendem van! *(kiszalad a szobájába)*
 NAGYI Van mi történik vele?
 EMIL Ez a hirtelen öröm, hogy te itt vagy, meg ez a hirtelen bánat, hogy szegény Big papa elment... Nehezen viseli a változást. Tudod, az ő korában... Egy pillanat. *(Margó után megy)*

7. jelenet

(Margó szobája üres. Nyitva van a Selyemhez vezető ajtó.)

EMIL Margó! Ne bújócskázzon velem! Ez most nem alkalmas...
(átmegy Selyem szobájába)
 MARGÓ *(Selyem ágyán zokog. A próbababán ott a menyasszonyi ruha.)*
 EMIL *(belép)* Margó! Nagyon szépen kérem...
 MARGÓ Nem sül ki a szeme?
 EMIL Engem a síró nők felizgatnak. A múltkor is, a tizenhétötvenes sebesen, volt egy eset... Leesett a szemüvege. *(felveszi az ágy mellől Margó szemüvegét)*
 MARGÓ Nem kell. Nem akarok látni vele.
 EMIL Nahát! Hogy maga milyen szép így!
 MARGÓ Hagyjon engem!
 EMIL Magának kék a szeme?
 MARGÓ Búgjon annak a fekének!

EMIL Csak nem féltékeny a nagyanyámra?! Nézzte, Margó, ha ennek vége, én esküszöm, megígérem...

MARGÓ Mit ígér meg?

EMIL Amit akar. Aláírom azt papírt. Elköltözöm. Maga férjhez mehet a Selyemhez. Látom, már a ruháját is megvarrta. Ügyes kezű ember.

MARGÓ Igenis, ügyes! És szorgalmas! Gyöngéd és tapintatos! Ő soha nem volna képes arra, amire maga!

EMIL Azt elhiszem.

MARGÓ Az élet nem játék, Emil. Az ilyen szent dolgokkal, mint a család, nem lehet viccelni.

EMIL Hiszen ez az! Hogy ez nem vicc! Ráadásul pénz van benne! És különben is! Mi rossz van abban, hogy boldoggá teszünk valakit? Ez egy keresztényi dolog. Nem látta, hogy mosolygott rám? Hogy fénylett az a fekete arca?! Esküszöm, szinte bennem is felébresztett valamit!

MARGÓ Magában? Mit?

EMIL Nem is tudom, így hirtelen. De másként látom az életet! És magamat is másként látom! Egész remek apa vagyok.

MARGÓ Engem persze nem lát másnak.

EMIL Dehogyanisnem!

MARGÓ Milyennek lát?

EMIL Maga olyan... pont olyan, mint egy magyar anya. Magának folyton csak szülni kéne.

MARGÓ Elmegy maga a fenébe...

EMIL Most miért? Fantasztikus család vagyunk! Anya, apa... két lánygyerek... Figyeljen rám! Ha ez beüt, veszek magának egy kisbuszt. Járhat majd a kórusával kirándulni a tengerre, a hegyekbe, a Hűvösvölgybe...

MARGÓ Nem megyek a Hűvösvölgybe!

EMIL Oda megy, ahova akar. Én meg bérelek egy mosókonyhát, újra kezdek mindent. Nyirkos szivacs lap a földön, a sarokban törött gitár, a falon Che Gevara...

MARGÓ Ezt maga honnét tudta?

EMIL Hogyhogy honnan? Hát így éltem. Magának fogalma sincs, mik mentek keresztül rajtam.

MARGÓ Még most se hagyja abba? Még most is gúnyol? Talán én tehetek róla? Egész nap a vén kurvával... Adj egy pohár vizet, hidegebbet, leesett a párnám, pisilni kell... Ha kimentem a kisszobába, utánam jött, tolószékkel!

EMIL Kicsoda?

MARGÓ Egy perc nyugtom nem volt tőle! Főzni, mosni, ágytálazni, egy fiatal nő, aki előtt még ott az élet! Esténként, ha már nem bírtam tovább, kiszöktem a mosókonyhába. Volt egy mocskos szivacs lapom, egy gitárom, a falon Che Guevarra, és ha néha egy-egy fiú megkeresett, a Mici rám küldte a tűzoltókat!

EMIL Hogy én milyen hülye vagyok! Pedig a Mici mondta!

MARGÓ Úgy, szóval a postással is!

EMIL Ugyan, csak nem képzeli? Nekem ő úgy sose kéne. Csak tudja, vele bírok beszélgetni. Valahogy nem félek tőle. Olyan ő nekem, mintha az anyám lenne.

MARGÓ Na, persze.

EMIL Vagy a nagyanyám.

MARGÓ Fokozza csak.

EMIL Egy postás az olyan közel van az emberhez. Még akkor is, ha nem hoz semmit. Hát még ha hoz!

MARGÓ És én? Én talán nem voltam elég közel?

EMIL Jaj, hát maga az más. Egy diplomás nő, szemüveggel... Miről beszélgettünk volna? Nekem abszolút botfülem van. A helyesírásom is gyatra.

MARGÓ Tudom.

EMIL Hát tényleg olvasta a dolgaimat?

MARGÓ Mindet. Pedig nekem nem mutatta. Csak a Micinek.

EMIL Az nem úgy volt. Megkértem egy párszor, hogy adja fel a leveletem Big papának. Ő meg az összeset elolvasta.

MARGÓ Mert maga tetszik neki.

EMIL Ki nem tetszik a Micinek? Még a Selyemért is odavan! Pardon. Nem akartam. Na. Béküljünk ki. Biztos nem is buzi, csak úgy néz ki. Tessék. Itt a szemüvege.

MARGÓ *(felteszi)*

EMIL Így ni. És most jöjjön szépen, ki tudja, a gyerekeink mit dumálnak a Nagyinak össze-vissza.

MARGÓ Jó. Csak rendbe szedem magam.

EMIL Felesleges. Maga így is nagyon rendben van.

MARGÓ Csak úgy mondja.

EMIL Nem úgy mondom.

MARGÓ Hanem?

EMIL *(hozza lép, megcsókolja)*

MARGÓ Felteszek egy kávé.

EMIL Majd segíték. *(kimennek a hall felé)*

8. jelenet

(Margó szobájában. Viki kézen fogva vezeti a szobába a Nagyit. Tünde mögöttük jön, a sublóthoz megy, kutat. Viki a faliképre mutat.)

NAGYI   Ő volta nektek másik Nagyi?
 VIKI   Nagybeteg volt, tudod, szegény. Itt ápoltuk a mamival tíz évig. Ágytálaztuk, fürösztöttük, fogtuk a kezét, énekeltünk neki. Zöld békát fogott egy kis úttörő, ebédre a combját megfőzte ő...

TÜNDE   *(kivett a fiókból két betétkönyvet)* Berosálok! *(Vikihez)*
 Ezt nézd meg, anyám! Száz-száz rongy van benne!

NAGYI   Mibe'?

TÜNDE   Ráadásul jeligések! *(átadja Vikinek a két betétkönyvet)*
 VIKI   *(olvass)* Viki, Tünde.

NAGYI   Van ez honnan nektek?
 VIKI   Honnan?
 TÜNDE   *(a képre mutat)* Hát ötöle.
 VIKI   Ja! Miránk hagyta. Kvak, kvak!
 TÜNDE   Kvak, kvak!
 NAGYI   Ez a sok pénz?
 VIKI   Isten nyugosztalja érte.
 NAGYI   Apátok nekem az írja, volt anyósa nagyon kedves, kiművelt asszony. Volta csinos, mint van Mici.

TÜNDE   Milyen Mici?
 NAGYI   Van nektek tehetséges levél-asszony, aki lakja, tietek gang.

TÜNDE   Csak nem az a tetű postás, aki mindig a gangon kavar?
 NAGYI   Mi az, kavar?
 TÜNDE   Az egy borzalmas lúvnya.
 NAGYI   Mi az, lúvnya?
 VIKI   Az egy nagyon csúnya szó, Nagyi. Ne is törődj vele. Csak egy postás. Nem érdekes.

NAGYI   Engem minden érdekelje.
 TÜNDE   Tök olyan az a spiné, mint a Maca, akinél örökbe voltam másfél évig.

VIKI   Tünde!
 NAGYI   Mi az, voltál te örökbe?
 TÜNDE   Nála laktam kiskoromba. De megszöktem.
 NAGYI   Nem téged megértelek.
 VIKI   Hát törökbe volt, tudod, a törököknél. Mer a nagyi, az, ott

a falon, tudod, azt akarta, hogy nyelveket tanuljunk, és kiküldte a Tündét... szóval a Márikát... Rodostóba.

TÜNDE Rodostóba.

VIKI A Mikes Kelemenhez. De már ő is meghalt, isten nyugosztalja.

TÜNDE Ja. Vagy inkább Allah.

NAGYI Te tudsz törökül? Mondj valami török nekem.

VIKI Régen volt, hogy törökbe volt. A fontos, hogy itt van, és itt is marad.

TÜNDE Anyád.

NAGYI Szóval nem szeretitek a postás. Szeretitek ez a képe jobban?

VIKI Hát ő volt a mami anyja. Igaz, hogy a papi sose bírta, de aztán kibékültek, amikor a papa megfestette róla ezt a képet.

NAGYI Ez az én máj lidl grenszanom festette? Én az hitte, ő van dupla balkezese!

VIKI Előszörre úgy is néz ki. De ha piál, nem is olyan rettenetes. Ha tudnád, mik nem jutnak az eszébe!

NAGYI Mesélj!

VIKI Azt nem lehet elmesélni.

NAGYI Nagyinak minden lehet!

TÜNDE *(Vikivel a Nagyi fülébe súgdos, nevetgélnek)*

NAGYI Ne mondd!

TÜNDE Hiába, már nem mai gyerek.

9. jelenet

EMIL *(jön)* Látom, jól megvagytok.

TÜNDE Gondoltuk, megmutatjuk a Nagyinak a lakást.

NAGYI Jesz, és mutogatják tied anyós!

EMIL Hogy mit mutatnak?

VIKI *(a faliképre mutat)* Hát őt!

EMIL Ja?! Őt! Hát igen. Miért is ne?

NAGYI Érdekes meséli róla.

EMIL Róla lehet is mesélni.

NAGYI Akkor most te mesélje!

EMIL Én? Mit meséljek? Az anyósom. A nejem anyja.

(Tündéhez) Vagy nem?

TÜNDE De igen, papa.

EMIL Mondom! Zöld a szeme. Fehér a haja. Régen láttam. Ő

nem itt lakik, hálistennek.
 VIKI De papi, ezzel nem szabad viccelni.
 EMIL Miért, itt lakik?
 TÜNDE Hiszen meghalt!
 EMIL De jó neki! Úgy értem, szóval... Nagyon szép kép.
 (Vikihez) Ki festette?
 TÜNDE Ne mondd, hogy erre se emlékszel!
 EMIL Miért? Kéne?
 VIKI Hiszen te festetted, papi!
 EMIL Én?!
 TÜNDE (Nagynak) Látod, ez van vele. Mióta is, Papi?
 EMIL Mit mióta?
 TÜNDE Ilyen gyorsan felejt.
 EMIL Tévedsz, fiam. Ezt soha nem felejttem el neked.
 TÜNDE Ugyan, papi. Gyere, adok egy cvikipusztit.
 NAGYI Hol hagyta felesége? Csak nem összeveszte vele?
 EMIL Min vesztünk volna össze? Egy test vagyunk és két lélek.
 Vagy fordítva. Szinte mindegy. Mindjárt jön, csak feltesz
 egy kávéét neked.
 NAGYI Jesz, ic koffi tájm, indid! Van itt kávénak ideje, habbal.

10. jelenet

MARGÓ (jön, tálcán öt kávéscsészét, cukrot hoz.) Habunk az sajnos
 nincsen.
 NAGYI Nem baj, az én hozta nektek ajándékba. Nagyon
 különleges habja. Készült kengurutej.
 TÜNDE A kengurunak nincs teje.
 NAGYI Gyerek nem pofázza bele. Én jövök Ösztrélie, nem te.
 TÜNDE Bioszból soha nem buktam meg. A kengurunak erszénye
 van, de nincs teje.
 EMIL Ha így beszélsz, fiam, a végén nem lesz erszénye se!
 NAGYI Én bejárta a fél földje, tapasztalja! Vannak több dolgok
 földön és egen, mintsem bölcselmetek képzelegni bírja.
 MARGÓ Ezt nem Shakespeare írta?
 NAGYI Jesz, én sok színdarab fejből tudja. Akarta lenni színész,
 ju nó, de nem lehetett. Születte sötét Afrikája, kis falu.
 Voltunk kilenc kistestvére. Volt szegénység. Volt háború.
 VIKI Mikor?
 NAGYI Mindig. Német elment, orosz jött.

TÜNDE Oroszok, Afrikában?
 EMIL Az oroszok mindenütt jöttek, fiam.
 NAGYI Jesz, van neked igazsága, máj lidl grendszon. Mindig
 mindenki jötte. Vette el föld, vette állat. Nem volt enni.
 Enyém papa ellopta közös törzsi kecske, hozta nekünk,
 sok gyerekek és mienk mama. De varázsló volta szörnyű
 mérges, egész törzs rázta fűszoknyája, festette harci
 díszek, verte tamm-tamm, és megfogja enyém papa, és
 szegény kecske helyett megsütötte vacsorára.

VIKI Pfuj, te ettél az apádból?
 NAGYI El is csapta enyém kis hasa.
 TÜNDE Afrikában nincsenek kannibálok!
 NAGYI Ha te mindig minden jobban tudja, akkor te mesélje, hogy
 lopja el betétkönyve!
 EMIL Milyen betétkönyvet?
 MARGÓ Szóval mégis kivettétek.
 TÜNDE Csak megmutatni!
 MARGÓ Értem. *(a hall felé indul)*
 EMIL Most megint mi van?
 MARGÓ Megyek, megnézem a kávé. *(kimegy)*
 TÜNDE Várj! Segíték!
 VIKI Én is megyek! *(kimennek Margó után)*

11. jelenet

*(A hallban utóléri Margót, elé állnak. Viki átadja neki a két
 betétkönyvet.)*

VIKI Tessék. Tedd el. Nekünk nem kell.
 MARGÓ Azt akartam, ha majd férjhez mentek, kapjatok valamit
 tőlem.

VIKI Hiszen már kaptunk. Igaz, Tünde?
 TÜNDE Ha úgy vesszük, nem volt anyánk, most meg már apánk
 is van.

VIKI És nagyanyánk!
 MARGÓ Na, persze.
 VIKI Most mér'? Szerintem tök jó család lennénk, ha már
 muszáj.

MARGÓ Jól van, mossatok kezet. Emil szobájában találtok egy
 zacskó mézest a vitrinben. Hozzátok be. *(a konyha felé)*

indul, a lányok a fürdőszobába mennek)

12. jelenet

NAGYI   Vannak kicsit szemtelenek.
 EMIL   Istenem, azért gyerekek.
 NAGYI   Szegény máj lidl grendszon. Nem tudom, mi van jobb
                   neked. Ha vannak, vagy ha nincsenek.
 EMIL   Néha már én se tudom. Hiányozni fognak, ha elmennek.
 NAGYI   Hova mennek?
 EMIL   Úgy értem, ha férjhez mennek. Hamar itt lesz az ideje.
 NAGYI   Házasság van nem könnyű. Soha nem kapja, aki kellene.
 EMIL   Néha azért bejön a dolog. Állítólag. Olyan ez, mint a kék
                   tyúk, tudod.
 NAGYI   Milyen tyúkról te beszélje?
 EMIL   Színbóleum. Nem érdekes.
 NAGYI   Vagy te milyen művelt gyerek!
 EMIL   Azt is csak akarni kell. Tudod, voltak itt nehéz idők,
                   amikor úgy gondoltam, a gyeplőt a lovak közé, aztán majd
                   csak kikötünk valahol! Nagy hiba volt. Egy férfinak
                   akarni kell. Durr egy pofon. Vagy még az se.
 NAGYI   Nem értem, miről te beszélje.
 EMIL   Tudod, az ilyen hosszú kapcsolatban, mint a mienk, a
                   Margóval, vannak néha hullámvölgyek. De vannak más
                   idők is.
 NAGYI   Neked most más idő van?
 EMIL   Igen. Azt hiszem, megszerettem.
 NAGYI   A saját feleségedet?
 EMIL   Ugye, milyen hihetetlen? Mégis így van. És ezt neked
                   köszönhetem. Na meg a Micinek.
 NAGYI   Ki az a Mici neked?
 EMIL   Csak egy postás, aki soha nem hoz semmit. Nem érdekes.
                   Dumálgatni szoktam vele.
 NAGYI   Tetszik neked?
 EMIL   A Mici? Ha tudnád, milyen...
 NAGYI   Miért? Milyen?
 EMIL   Zsírágya van.
 NAGYI   Tessék?!
 EMIL   Nem. A zsír az túl sűrű neki. Hab! Igen, hab van a
                   fejében. Borotvahab. Vagy habtejszín. Talán a sok babtól
                   lehet. Folyton babot pucol. Színésznő szeretne lenni,

pedig nincs semmi tehetsége.

NAGYI Vagy te egész biztos benne?

EMIL Csak ránézek valakire, mindjárt tudom, van-e jegye.
Mondjuk, ért az emberekhez, meg a Holdhoz. Tegnap este azt mondja nekem: Emil, te szereted a Margót, csak nem veszed észre, pedig telihold van. Hát azóta észrevettem.

NAGYI Ollrájt. Értem. Akkor szólja nekik, jöjjenek be! Issza kávé, ausztrál habja.

EMIL Te egy igazi angyal vagy, nagyfi. Ha nem volnék nő, eskü-szöm, téged is elvinnék.

NAGYI Az jó lenne, maradnál te benne életbe. De így muszáj téged halomra gyilkolja. *(előveszi a revolvért)*

EMIL Jaj, istenem, ne hülyéskedj!

NAGYI Golyó füstölög szívedbe.

EMIL De hát mi rosszat tettem?

NAGYI Beszéli összevissza! Csinálja tied gyereke.

EMIL Azt hittem, tetszenek neked!

NAGYI Jesz, vannak helyes lányok, van sok szép nevük, de tőlem kapja sokkal szebbek, lesznek Kampec Dolóreszek.

EMIL Na nem, ilyen tényleg nincsen!

NAGYI De van, máj lidl grendszon! Ez van nem szimbóleum, ez van nekem élet, és neked van halál.

EMIL De hát miért?

NAGYI Végelrendelkezés írja záradéka, ha nincs neked család, én kapja meg egész mani, te csak ötvenezer dola.

EMIL Az nekem elég! Csak nem veszünk ezen a kicsiségen össze?

NAGYI Én nem veszekedje. Én adja neked kávé habja, tied család tőle feldobja a talpa.

EMIL Ez most komoly?

NAGYI Mint van halál. *(ételtermoszt vesz elő)* Főzte fekete Afrika varázsló, nekem titkos rendelése. Jön a méreg, megy az élet!

EMIL Várj! Várj egy cseppet! És ha azt mondanám, hogy mi nem is vagyunk igazi család?

NAGYI Nem kell több zsíragyú beszélje!

EMIL Esküszöm, hogy így van! A Margó nem a feleségem!

NAGYI Mégis csinálta neki gyereke?

EMIL Nem csináltam! Aj hev nó csájd, nó görl, nó boj. Áj em lonli. Csak a te kedvedért tettünk úgy! Na jó, meg azért a pár fillérért. Nem volt helyes, ne haragudj.

NAGYI Akarsz te becsapogatni szegény hiszékeny néger?
EMIL Esküszöm, hogy nem csaplak be!

14. jelenet

MARGÓ *(jön)* Itt a kávé.
EMIL Nem kell! Vigye innen! Meneküljön! Ez a nő meg akar ölni minket!
MARGÓ Mit beszélsz?
NAGYI Mondja igaz. Én tényleg kell egész család kigyilkolja.
MARGÓ *(nevet)* Nagyon vicces.
EMIL Ez nem tréfa, Margó, ez a vérvalóság!
NAGYI Add ide a te tálca, ne remegje. Kell kávé a habhoz, ami hozta!
EMIL Méreg van benne!
MARGÓ Jézus Isten!
EMIL Mondja már meg, hogy nem igaz!
MARGÓ Mi nem igaz?
EMIL Hogy maga a feleségem. Ezért van az egész! Meg a lányok miatt!

15. jelenet

TÜNDE *(jön, Vikivel, Emil szobája felől, tálcán sütemény hoz)*
Itt az aprósütemény.
VIKI Kezet is mostunk, mami.
NAGYI Van nagyon helyes, kell tisztán menni másvilágra.
TÜNDE Most mi a basz van?
NAGYI Van vége tietek családi élet.
VIKI Beborult szegény feka.
NAGYI Mi az, feka?
EMIL Ne bősziúsítsék fel jobban! Inkább mondjátok meg, hogy kik vagytok!
VIKI Hát nem a lányaid vagyunk, papi?
EMIL Ugyan, hát nincs apátok!
NAGYI Jesz, vagyunk mindannyian árva, a létezésbe belezárva, ez van szomorú, de én nem meghatódja. Gyerünk, issza kávé, habbal.
VIKI Csak ez a gond? A kengurutej? Én megkóstolom.
EMIL Dehogy kóstolod meg!
VIKI Miért? Nem alkohol!

EMIL Hanem méreg!

NAGYI Jó, ha a hab nem akarja, van nálam forgópisztoly, teszem rá hangtompító...

EMIL Felesleges! Tessék! Nézz rám! És nézz rájuk! Semmi hasonlóság! Én szép vagyok, de ezek szebbek! Tessék, nézd meg az orrom! Vagy a talpam! Lúdtalpam van! Ezek intézeti lányok! A Margó pátyolgatja őket. Éjszaka beszótktek az én szobámba, ki akartak rabolni, de berúgtak és elaludtak az ágyamban. Reggel megkaptam a sürgönyödet, akkor kértem meg őket, hogy játsszuk el a családot neked.

NAGYI Vagy te nem ilyen tehetségestelen, máj lidl grenszon, valami jobb kitalálja.

EMIL Ahhoz nekem eveznem kell.

NAGYI *(ráfogja a pisztolyt)* Nem te megszöksz!

EMIL Megvan! Figyelj ide. Azt mondtad, a gyerekeim örökölnék mindent szegény Big papától.

NAGYI Hogyha vannak.

EMIL Vagy ha lesznek. Sok kis kockás kislány. Vagy csíkos fiú. Amennyit csak akarsz. Nem probléma.

NAGYI Nem teljesen megértelek.

MARGÓ Én értem.

VIKI Asszem, én is.

TÜNDE Berosálok!

NAGYI Csak nem arra te gondolja, hogy te csinál nekem kis kannibál?

EMIL Miért ne? Tessék. Nézd meg a fogam. Most vagyok a legszebb korban. Érték a szerelemhez. Egy kalauz, tudod... Az éjszakai járatokon... van benne gyakorlatom. Tessék! Kérdezd meg Margót, hogy csókoltam! Majd meglátod, hogy fogok zakatolni neked!

MARGÓ Itt nem fognak üzekedni. Ez egy tisztességes otthon.

NAGYI Te csak hallgat, csaló asszony. Játssa itt, hogy van szerelme lúdtalpas kalauzba?

MARGÓ Nincs lúdtalpa!

EMIL Margó!

MARGÓ Csak egy kis bokasúlyedése!

NAGYI Akkor adja kölcsön nekünk ágya, csinálja ott kanibálka!

MARGÓ Inkább a halál!

EMIL Hagyd már azt a halált, szívem!

MARGÓ Maga képes lenne az én ágyamban - vele?
 EMIL Drukkolj, hogy képes legyek.
 VIKI Majd mi felizgatunk, papi.
 MARGÓ A saját apátokat?
 VIKI Na de mami!
 EMIL Menjünk az én szobámba!
 MARGÓ Csak a testemen keresztül!
 EMIL Azt majd holnap. Most nem lehet! Mindennek megvan a maga ideje.
 TÜNDE Akkor a mi szobánkba. Vagy a Selyemébe!
 VIKI Úgy van, az semleges terep! Ott biztosan könnyebben megy.
 TÜNDE Gyere, Nagyi, megmutatjuk!
 NAGYI Ti jöttök velem, túsznak. Ezek nem megszökhetje. *(el, a lányokkal)*

16. jelenet

(Amint a Nagyiék átmennek a lányok szobájába, Margó a hallba indul. Emil követi.)

EMIL Most hova mész?
 MARGÓ Hívom a rendőrséget.
 EMIL És ha ez a feka közben megmérgezi őket?
 MARGÓ Megérdemlik.
 EMIL Ezt te se gondold komolyan. Olyan helyes lányok. Akár a mieink is lehetnének.
 MARGÓ Nem lehetnének. Nekem nem lehet gyerekem.
 EMIL Felőlem örökbe fogadhatjuk őket.
 MARGÓ Hogyne. Hogy aztán megrontsd őket.
 EMIL Ugyan, Margó. Megígérem.
 MARGÓ Már megint mit ígérsz meg?
 EMIL Amit akarsz. Soha többet nem dohányzom.
 MARGÓ El fogsz hízni.
 EMIL Majd evezek. Beültetlek a csónakba.
 MARGÓ Éppen most, amikor mindennek vége?
 EMIL Ugyan, szívem! Csak akarni kell!
 MARGÓ Jó, akkor kiöntöm a habot.
 EMIL Azzal nem megyünk semmire. Pisztoly is van nála!
 MARGÓ De hát akkor mit csináljak?
 EMIL Énekelj. Hogy halljam a hangodat - közben.

MARGÓ Mit énekeljek?
EMIL Amit akarsz. Csak hangosan, átéléssel. *(átmegy a saját szobájába)*
MARGÓ Lángolj fel a lelkünkben szép égi szikra, szent öröm! Térj be hozzánk, drága vendég, tündökölj ránk, fényözön! Egyesítsed szellemeddel, mit zord erkölcs szétszakít! Testvér léssen minden ember, merre lengnek szárnyaid!

s ö t é t

NEGYEDIK SIKOLY

1. jelenet

(Emil levetkőzött, gatyában jön a saját lakrészéből Margó szobájába)

- EMIL Nyugi, nem beszarni, Emil! Ha a vasúttól ki is rúgtak, most sínen vagy. *(dúdol, fésülködik)* Sej, haj, fekete vonat! Elvitted a páromat...
- SELYEM *(kopog a hall felől, abszolút berekedve)* Margó! Bejöhetek?
- EMIL *(kitárja az ajtót nyit)* A legjobbkor, hullarabló! Magát az Isten küldte!
- SELYEM Mit ráncigál?
- EMIL Siessen már! Maga nem tudja, mi történt!
- SELYEM A legrosszabb, ami történhetett. Kirúgott a Vezér Bubi, mert teljesen lerekedtem.
- EMIL Mit számít az, ahhoz képest, ami itt van!
- SELYEM Jól van, látom. Eresszen el!
- EMIL Mit lát?
- SELYEM Hiába, mind így jár a közösségi ember.
- EMIL Mi a bánatról beszél?
- SELYEM Amíg én a temetőben jártam, hogy a gyászoló közösségen gyógyító dalommal segítsek, addig maga kitúr innen!
- EMIL Egy fenét, éppen, hogy betúrom, Selyem! Képzelve el...
- SELYEM Legalább a részletektől kíméljen meg! Látom, itt van a Margónál, ingben, glóriában...
- EMIL Ez csak a látszat!
- SELYEM Rekedt vagyok, de nem hülye!
- EMIL Persze, hogy nem! Sőt! Az egész kerületben maga az egyetlen, aki...
- SELYEM Ez a híres irónia? Belerúgni a vesztesbe! Kigúnyolni, megtiporni! Mondhatom, van ízlése!
- EMIL Az Isten szerelmére, hallgasson már! Iszonyú katasztrófa történt!
- SELYEM Megerőszakolta?
- EMIL Sokkal rosszabb. Meg akarja ölni magát.
- SELYEM Engem?
- EMIL Egy frászt! Öngyilkos akar lenni!
- SELYEM Miért?
- EMIL Hogyhogy miért? Maga miatt! Amiért reggel nem dobott

- ki engem innét! Amiért magára hagyta a bajban!
- SELYEM Ha egyszer el kellett mennem! Mondtam, hogy visszajövök, és délután a Hűvösvölgyben...
- EMIL Az ilyesmit nem lehet jegelni, Selyem! Az emberben fölgyülemlik, idáig ér, aztán egyszer csak bummm, és kirobban!
- SELYEM Nekem maga ne linkeljen! Én ismerem a nőket! Egész terem dolgozott a kezem alatt! Harminchat endlizóm volt csak a földszinti alapszervben, és mondhatom, nem csak gomblyukasztak velem!
- EMIL Vegye le a szemüvegét.
- SELYEM Akkor semmit nem fogok látni.
- EMIL Dehogynem. Csak nem azt, amit eddig. Nem úgy, hanem másként! *(levessi Selyem szemüvegét)* Tessék. Mit lát?
- SELYEM Semmit, csak a homályt.
- EMIL Maga az élet lényegét látja most, Selyem. Homályt, amit el fogunk oszlatni. Nem Petrarca kell egy ilyen nőnek, hanem konkrét zene. Vegye le a zakóját is. *(legombolja Selyemről a zakót)*
- SELYEM Nem érti, hogy tönkre vagyok hülve?
- EMIL Tessék, itt a köpenyem. Bújjon bele, de ha belép, majd dobja le.
- SELYEM Hol lépek be?
- EMIL A megfelelő helyen. Fortisszimó. És ne ijedjen meg, ha kisu-nokámnak nevezi magát.
- SELYEM Kicsoda?
- EMIL Maga évek óta áztatja őt, Selyem, ahelyett, hogy megadná végre a hangot.
- SELYEM Milyen hangot?
- EMIL Az élet alaphangját! Keményen, férfiasan! És főleg szöveg nélkül. Eleget beszélt már neki. Ideje van a szólásnak, és ideje a hallgatásnak! Most szótlánul kell cselekedni. Lépjen ki a cipőjéből.
- SELYEM Mi a fenét akar tőlem?
- EMIL Én semmit az égvilágon. Abban ne is reménykedjen. Ugye, nem homokos, csak úgy néz ki?
- SELYEM Szórakozzon a jó édes ...
- EMIL Nagyon helyes. Megjegyzem, a Mici mindig mondta. Álmos macska nagyot ugrik. Kis ember, hatalmas bottal. Erős, egészséges. Nem véletlen, hogy a Margó mérget kevert maga miatt, és felverte habnak.

SELYEM Minek?!

EMIL Selyem, azt mondja nekem, kezében egy ekkora habverővel, Isten veled! Aztán meg: Máj lidl grendszon!

SELYEM Ezt miért mondta?

EMIL Vegye le a nadrágját is.

SELYEM Miért?

EMIL Ki láthat egy női szívbe? *(lerángatja Selyem nadrágját is)*
Ha csak nem egy olyan finom ember, mint maga. Maga talán azt is tudja, miért öntött magára egy üveg tust szegény.

SELYEM A Margó? Egy üveg tust?

EMIL Nem is egyet. Kettőt! Feketéket!

SELYEM De hát miért?

EMIL Igaza van, nem tudni pontosan, miért támadnak ránk az efféle téves eszmék, talán azt hitte, magának csak néger nők kellene.

SELYEM Miért hitt volna ilyen hülyeséget?

EMIL A hangját is elváltoztatta. Akcentussal beszél.

SELYEM Milyen akcentussal?

EMIL Nincs idő a részletekre. Beveszi a habot, és vége. Jöjjön, bevezetem.

SELYEM Hova?

EMIL Hát még mindig nem érti, ember? A Margóhoz! Magát várja! Maga miatt lett beteg! Maga miatt lett fekete! Maga miatt beszél olyan furcsán.

NAGYI *(Selyem szobájából)* Ver áj jú máj lidl grendszon?

EMIL Hallja?

SELYEM De miért angolul beszél?

EMIL Azért, hogy az egész világ értse! Mit tudom én! Maga miért szaval neki olaszul?

SELYEM Hogy a lakását megkaphassam.

EMIL Látja, ez már igen! Ez egyenes duma! Így is kell ezt! Keményen, egyenesen! Amikor bemegy hozzá, akkor se variáljon, mutassa meg, mire képes.

SELYEM Hat éve nem volt dolgom nővel.

NAGYI *(hangja)* Mire vár, máj lidl grendszon, akarja te inkább a hab?

EMIL Hallja?

SELYEM Nála van a méreg?!

EMIL Meg egy stukker!

NAGYI Ha nem jössz, én gyilkolássza!

SELYEM Jövök már, Margó drága...

EMIL Nem, ez így nem jó! Ha azt mondja neki, Margó, Isten tudja, mi történik. Ő most nem azonos önmagával. Azt képzelem, hogy ő a nagyi.

SELYEM Milyen nagyi?

EMIL A világ nagymamája, ősanyja, maga a termékenység, most tényleg azt akarja, hogy idézzem a menetrendet? Én megtehetem. Semmi közöm az egészhez. Ha öngyilkos lesz, én túlélem. Na de maga? Aki úgy ért a lélekhez? Ha most nem cselekszik, soha többet nem lesz nője.

SELYEM Miért ne lenne?

EMIL Az önvád miatt.

SELYEM Akkor most mit csináljak?

EMIL Hegyibe, de egy szó nélkül. Maximum annyit mondhat neki, megjöttem, nagyi. De azt is halkán.

SELYEM Abban nem lesz hiba!

EMIL Na, előre! Homorítson. Csak pofásan, és zamek. Így ni!

SELYEM Megjöttem, Nagyi! *(bemegy a szobájába)*

2. jelenet

(Az elsötétített szobában a Nagyi fekszik az alsó ágyon, mellette áll a két lány. Amint Selyem belép - épp csak sejteni lehet derengő alakját -, a Nagyi int a két lánynak.)

NAGYI Kimehettek.

VIKI Igen, Nagyi! *(Tündével kispuriznak)*

SELYEM Van itt valaki?

NAGYI Gyere, máj lidl grendszon! Vagyok nagyon oda érted! Én csinálja az egész csak azért, hogy végre megkapjalak. Vagy te zseni, de ez én tudok csak! Megírom veled tied színdarab, leszek én a te hepi endje, csak csókolja, csak megölelje!

SELYEM Merre vagy?

NAGYI Itt, ahol sötét van legsötétebb! Ahova minden út befutja. Ez az élet alagútja! *(Magára rántja a vakon tapogatózó Selymet, az felsikít.)*

3. jelenet

Viki a fogashoz megy, öltözik, veszi a ciőjét, megkeresi a hátizsákját.

VIKI Most hova mész?
TÜNDE Tudod, mi lesz itt most, anyám, hogy a kalauz megdugja a fekát? A Margó úgy be fog rágni, hogy az egész kerület kiég!

VIKI Jó, akkor majd azt mondom nekik, hogy órád van.
TÜNDE Milyen órád.
VIKI Balett.
TÜNDE Nekem?
VIKI Akkor, hogy a barátnődhöz mentél.
TÜNDE Nincs nekem barátnőm...
VIKI És én?
TÜNDE Te a testvérem vagy.
VIKI Igen?
TÜNDE Tessék. Máris az agyamra ment ez az egész. Ezek itt mind lököttek. Én nem fogok begolyózni.

VIKI Oké. Akkor azt mondom nekik, hogy a fiúd telefonált.
TÜNDE Anyád.
VIKI Mér, van telefon?
TÜNDE Na, szokj le rólam.
VIKI De akkor mit mondjak, hova mentél?
TÜNDE A postára.
VIKI Minek?
TÜNDE Kiváltom a betétkönyvet, aztán döfök Almádiba.
VIKI Dolcse víta.
TÜNDE Végigeszem az étlapot egy kínaiban, megiszok kilenc liter kólát meg öt redbullt, beülök a kertmoziba...

VIKI Mi megy?
TÜNDE Nem mindegy neked? Annál nagyobb marhaság nem lehet, mint amit ezek adnak.

VIKI És a mozi után?
TÜNDE Valahol majd csak kilukadok...
VIKI Na és aztán?
TÜNDE Mikor aztán?
VIKI Mondjuk, holnap.
TÜNDE Mi vagyok én, jósnő, bazd meg? Az összes holnap le van szarva.

VIKI Tessék. Váltsd ki ezt is. Nekem nem kell.
TÜNDE Hülye vagy?
VIKI Neked adom.
TÜNDE Miért adnád nekem?

VIKI Mer a nővérem vagy,
TÜNDE Nővéred neked a halál.
VIKI De az voltál. És az jó volt. Jobb volt, mint a konyak. Meg nekem a csirke is jó volt. Mondjuk a karalábé nem annyira, de azért az is egy kicsit.

TÜNDE Mi van, most meg imádkozni kezdesz?
VIKI *(letérdel)* Csak hogy biztos kapjál stoppot. Milyet akarsz? Micsubicsi, Honda, Volvo... *(behunyja a szemét, fohászkodik, közben Viki kimegy a bejárati ajtón)* várj, kérek egy nyitott Skodát, egy pirosat, amiben az apu elment... Öt éves voltam, tudod. Volt egy kék kordbársony ruhám, egy olyan térdig érő, alul... meg ... a cipőmre már nem emlékszem, pedig biztos, hogy volt cipőm is. Kellett, hogy legyen cipőm, mer ősszel volt. Az anyu még mondta is, hogy Jenő, meg fogsz fázni... de az apu vissza se nézett, csak ment, és én soha többet...

MARGÓ *(jön)* Te meg mit csinálsz itt?
VIKI Én? Én csak semmit. Szolmizálok.
MMARGÓ Viki hol van?
VIKI Lement. A postára. Asszem.
MARGÓ És te miért nem mentél vele?
VIKI Mit akarsz azzal a habbal?
MARGÓ *(kanalazza a habot)* Törődj a magad dolgával, fiam.
VIKI Meg fogsz hízni.
MARGÓ Nem érdekes.
VIKI A kis dolgok néha fontosabbak az életben, mint a nagyok. Nem te mondtad?

MARGÓ Ha az apád képes volt bemenni a nagyanyádhoz, akkor biztos, hogy nem szeret. Ha nem szeret meghízhatok. Ha meghízok, kövér leszek. Ha kövér leszek, belehalok.

VIKI Kövéren is lehet élni.
MARGÓ Mit tudsz te az életről, fiam?
VIKI Mindenki életében akad egy-két sötétebb folt, de attól még hűséges társa lehetünk valakinek, aki képes a másikat lelkileg...

MARGÓ Te hallgatóztál?
VIKI Szél fut a nádason, habzik a tó...
MARGÓ Benne a békáknak fürdeni jó! Kvak, kvak, kvak, kvak.
VIKI Annyira szeretlek, mami.
MARGÓ Na jó. Adj egy cigit.
VIKI *(ad neki)* A dohányzás káros az egészségre!

MARGÓ   Kit érdekel az egészség?
 VIKI   Nekünk így is térdig ér a tenger. *(tüzet ad, maga is rágyújt, köhög)*
                   (Selyem szobájában a Nagyi és Selyem énekelnek: moonlight...)

MARGÓ   Szárason nem bírom ki ezt a spinét. Hol a konyak?
 VIKI   Asszem a papinál maradt. Kihozzam neked?
 MARGÓ   Csinálok egy szódát mellé.
 TÜNDE   De, ugye, kiöntöd a habot? *(Viki Emil szobájába megy, Margó a fürdőbe, a habbal)*

4. jelenet

(Emil a szobaevezőn evez, közben gépel.)

VIKI   *(sikkant)* Papi!
 EMIL   *(gépel)* Helyes, ez az utolsó sikoly!
 VIKI   Te meg mit csinálsz itt?
 EMIL   Vázlatolok. Már az egész a fejemben van, csak a legvégét nem tudom.

VIKI   Azt hittük, még benn vagy a Nagyikánál.
 EMIL   Bent is vagyok, kint is vagyok, jaj, de nagyon boldog vagyok.

VIKI   Már végeztél?
 EMIL   Ha sokat lihegsz itt a nyakamba, akkor nem is fogok.
 VIKI   Ugye, neked nincs piros Skodád?
 EMIL   Tessék?
 VIKI   Semmi.
 EMIL   Anyád hol van?
 VIKI   Meghalt.
 EMIL   Tessék?!
 VIKI   Valami gyógyszert vett be.
 EMIL   Mi?! Miért engedted?
 VIKI   Hát még hat éves se voltam...
 EMIL   Ja, úgy érted, hogy... Én meg azt hittem, hogy a Margó, hogy... szóval... Hiába, a realizmus, néha nagyon ciki tud lenni. Nem haragszol?

VIKI   A Mami a konyhában van.
 EMIL   Nem bánod, ha megkeresem?
 VIKI   Vidd ki a konyakot neki.

EMIL *(indul, visszanéz)* Tudod, hogy egész helyes kis csaj vagy?
Nem úgy értem. A fenébe. Vannak dolgok, amiket
egyszerűen... Inkább leszárad az ember nyelve...

VIKI Tudom.

EMIL Tudod?

VIKI Menj csak, Papi.

EMIL *(ki)*

VIKI *(egyedül marad, beleolvas a kéziratba)* "Negyedik sikoly,
negyedik jelenet. Lehet, hogy a két kis kurva nem is
kurva... Ezt már régen sejteni lehet, de csak akkor derül
majd ki, amikor az egyik a kalauz szobájában olvassa a
habot, a másik meg megjelenik az ablakban..."

TÜNDE *(megjelenik az ablakban)* Helló!

VIKI Tünde!?

TÜNDE *(bemászik)* Mit bámulsz? Fingok egyet, elájulsz!

VIKI Hiszen te ott vagy az ablakban!

TÜNDE Na és?

VIKI Én meg itt ülök, és azt olvasom, hogy itt ülök és azt
olvasom, hogy itt ülök, és azt olvasom...

TÜNDE Zárva van a sarki posta.

VIKI Mer vasárnap van!

TÜNDE Mi van, te meg naptárt ettél?

VIKI Ez nem igaz!

TÜNDE És akkor mi van? Na. Nem akartam nélküled a
Balatonra... Nem mintha annyira odalennék érted, csak
gondoltam, megnézem már, hogy mi lesz a vége.

VIKI Az nincs ideírva.

TÜNDE Figyelj, jól vagy?

VIKI Szél fut a nádason, habzik a tó...

TÜNDE Nézz rám!

VIKI Benne a békáknak fürdeni...

TÜNDE Hány ujjamat látod?

VIKI Vi ár dö vörd...

TÜNDE Na jó. Te nem ihatsz soha többet. Megértetted?

VIKI Csak ha te se!

TÜNDE Na, gyere, meghányatlak, aztán zuhanyozz le! *(a hallba
indulnak, jön Emil a konyha felől, Margó a fürdőből)*

5. jelenet

EMIL Margó!

MARGÓ Emil!?

EMIL Ezt hallgasd meg!

MARGÓ Hol a Nagyi?

EMIL Hol lenne? Most írtam. A Selyemnél van.

MARGÓ És te?

EMIL Én itt vagyok.

MARGÓ De hát akkor ki van vele?

EMIL Mindjárt lediktálom, te átteszed helyesírásba, és kész a darab.

MARGÓ Milyen darab?

EMIL Talán nem rossz. Attól függ, hogy játszunk el.

MARGÓ Nem halunk meg?

EMIL Csak ha megölnék a kritikusok. De akkor majd azt mondom nekik, hogy valami ausztrál faszi írta, én csak fordítottam.

MARGÓ De hát...

EMIL Nézd, már majdnem az egész végkifejlet megvan, csak a slusszpoén hiányzik még, tudod, a blikfang!

6. jelenet

Selyem *(jön a szobájából, teste csupa fekete. Amúgy boldog. Hátra szól, már nem rekedt)* Zsong a folyó, a bendzsó remeg, oly búsan dalolnak ...

MARGÓ Még egy néger!

SELYEM Margó?!

MARGÓ Selyem...!?

SELYEM Ha maga itt van, akkor én odabent kit szerettem?

TÜNDE Berosálok!

EMIL Jó, csak halkán. Felolvasom! Azt mondja: Negyedik sikoly, utolsó jelenet: Emil Margó mellett, igen... A lányok a bal oldalon, ez az... Selyem pedig...

SELYEM Maga csak ne kavarjon bele. Engem egy kalauz ne rendezzen. Én innen már sehova nem megyek. Életemben ilyen jót nem endliztem, mint odabent.

EMIL Selyem hallgat.

SELYEM De ki volt a berakónő?

EMIL Mereven áll.

SELYEM Kérem. Ami azt illeti...

MARGÓ Az élet álom.

EMIL Az egy másik darab, szívem. Régi, és pesszimista. Én azt

írom: minden jó, ha jó a vége...

SELYEM Elmegy maga a fenébe...

EMIL Nem úgy! Hanem eszméileg! Átvitt értelemben! Hogy mi a darab üzenete!

MARGÓ Jé, egy delfin!

SELYEM Az meg hogy kerül ide?

EMIL Talán a mélylélek szimbóluma. Ki tudja, hogy mit akar kifejezni az ausztrál szerző vele? Egy biztos, ez itt nem könnyűzene! Ez egy mélytengeri alapmű az emberi magányról! Egy művészi gyógyszemüveg, amin át nézve ragyogni kezd a lét...

TÜNDE Szegény papi.

VIKI Biztos megint zúg a feje.

MARGÓ Hadd adjak rá még egy puszit... *(megcsókolja)*

EMIL Hozzám jössz feleségül?

MARGÓ Örökbe fogadjuk a lányokat?

EMIL És keresztapának a Selymet...

MICI *(jön, alig maradt rajta fekete festék...)* Ez nagyon szép, és van nagyon meghatódja... Ez itt van sötét kelet-közép-Európa.

EMIL Jé, a Nagyi! Na, várjunk csak... Te nem vagy az utolsó jelenetbe beleírva...

TÜNDE Talán a delfinen ellovagolhat...

MICI Gyerek nem pofázza vége bele. Enyém van legjobb szerep! Nekem kell befejezze. Adja ide azt a lapot! Na, ficsúrka! Halljuk szépen, ki vagyok én?

SELYEM A kék madár!

MARGÓ Egy fekete tyúk.

VIKI Dollármama!

EMIL Mici?!

MICI A slusszpoén.

VIKI Jöhet az örömuzene.

(És énekelnek: vi ár dsö vörd, vi ár dö csildren... és)

V É G E